

สภาวะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนไทย

โดย
นายปฏิพัทธ์ หลักดี

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.)

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

สิงหาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

The behavior of Thai youth that influenced by social surrounding

BY
PATIPAT LAKDEE

A Thesis Submitted to the Graduate School of Naresuan University
in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Bachelor of Fine and Applied Arts Degree in Visual Art Design

August 2016

Copyright 2016 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สถานะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนไทย” ของ นายปฏิพัทธ์ หล้ากดี เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

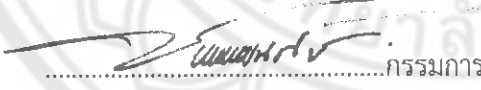

.....ประธาน
(ผศ.สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

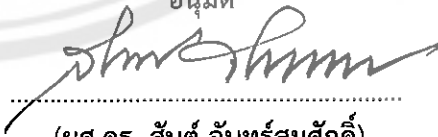

.....กรรมการ
(ผศ.ทวีรัศมี พรหมรัตน์)

.....กรรมการ
(ผศ.สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ
(อาจารย์รัฐติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ
(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ชญานิศ ชิงช่วง)

อนุมัติ

.....
(ผศ.ดร. สันต์ จันท์สมศักดิ์)
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สิงหาคม พ.ศ. 2559

ประกาศศุภกฤต

การศึกษาวิทยานิพนธ์ เรื่อง สภาวะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนไทย สามารถสำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากคณาจารย์และผู้มีพระคุณหลายท่านซึ่งได้กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบคุณคณาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.สมหมาย มาอ่อน และ ผศ.สุรชาติ เกษประสิทธิ์ รวมถึงคณาจารย์สาขาออกแบบทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้ให้ความเตตาอนุเคราะห์ความรู้และคำแนะนำต่างๆ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ที่สำคัญที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ญาติพี่น้องทุกท่าน ตลอดจนพี่น้องสาขาออกแบบทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยนเรศวร รวมทั้งขอบคุณผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ทุกท่านที่มีได้เอื้อนามไว้ ณ ที่นี้

ปฏิพัทธ์ หลักดี

ชื่อเรื่อง **สภาวะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนไทย**

ผู้วิจัย **นายปฏิพัทธ์ หลักดี**

ประธานที่ปรึกษา **ผศ. สมหมาย มาอ่อน คม.ประติมากรรม**

กรรมการที่ปรึกษา **ผศ. สุรชาติ เกษประสิทธิ์ คม.จิตรกรรม**

ประเภทสารนิพนธ์ **วิทยานิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์,
มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559**

คำสำคัญ **พฤติกรรมกรรมการแสดงออกของเด็กในสังคมไทย เด็กนอกระบบ
เด็กเกเร ผลกระทบจากสื่อ พฤติกรรมการบริโภคสื่อ
พฤติกรรมเลียนแบบ**

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้า เพื่อถ่ายทอด
ทักษะ แนวคิด วิพากษ์วิจารณ์ ในพฤติกรรมและค่านิยมที่ไม่ถูกต้องของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน
เป็นรูปแบบของงานประติมากรรมที่มีรูปแบบเฉพาะตัว ผสมผสานระหว่างความเป็นจริง (Realism)
และความเหนือจริง (Surrealism) มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของสังคมที่ส่งผลต่อการแสดงออกของ
เด็กและเยาวชนไทย ผ่านการแสดงออกของกิริยาท่าทาง พฤติกรรมของเด็กในสังคมยุควัตถุนิยม ด้วย
อารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการ ที่ได้ศึกษาและพบเห็นในชีวิตประจำวัน เพื่อเปิดช่องว่างทาง
ความคิดให้ผู้ชมงานให้คิด ตระหนัก และมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่บางคนอาจมอง
ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ปกติ เป็นเรื่องธรรมดาในสังคมไทย แต่หากลองวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้น
ในพฤติกรรมนั้นๆ แล้ว กลับพบปัญหาที่ซ่อนอยู่ในสภาพสังคมไทยในปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

Title The behavior of Thai youth that influence by social surrounding

Author Mr.Patipat Lakdee

Advisor Asst. Prof. Sommai Ma-on, MFA. (Sculpture)

Co – Advisor Asst. Prof. Surachart Ketprasitt, M.F.A. (Painting)

Academic Paper Thesis Bachelor of Fine and Applied Arts in Visual Art Design, Naresuan University, 2016

Keywords Children's behaviour in Thai society , Children from outside the system , Bad boy , Affected by the media , Media consumption habits. , Behavior simulation

ABSTRACT

I would like to create the sculptural work of my attitude. To convey my skills, concept, for criticism on the behavior and values of young Thai People. As a individual sculptural work between the Realism and Surrealism, There is content about the behavior of a society that affect to young Thai people. Showing about Children's behavior in the social of materialism. In emotions and imagination. The education and experience in every day. To open spaces, the idea that the spectator thought to be aware. And see the problem with young Thai people, which some people might think that what happens is what is normal. But if you try to analyze what happened in that behavior and then back to the problem found hidden in Thai society today.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาของการสร้างสรรค์	1
ความสำคัญของการศึกษา	2
ความบันเทิง	4
กระบวนการสร้างสรรค์	4
ขอบเขตของการสร้างสรรค์	5
วัตถุประสงค์	6
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสร้างสรรค์	7
ข้อมูลสนับสนุน	7
ข้อมูลจากสื่อ	7
ข้อมูลจากข่าวสถานการณ์ประจำวัน	7
บทความจากอินเทอร์เน็ต	13
ผลกระทบของสื่อโทรทัศน์ต่อเด็ก	13
ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อเด็ก	17
อิทธิพลสื่อต่อวัยรุ่น	20
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	21
ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น	21
ความหมายของพฤติกรรม	23
สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรม	24
ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน	25
ลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบน ที่เรียกว่า เด็กเกเร	26
ข้อมูลสนับสนุนด้านรูปแบบศิลปกรรม	28
ทฤษฎีนิมรูปทรง	31
สัดส่วน	32

อิทธิพลของศิลปิน	33
Fernando Botero	33
Chen Wen ling	34
อัมรินทร์ บุพศิริ	34
3 กระบวนการสร้างสรรค์	35
ความบันดาลใจ	35
แนวความคิด	35
การพัฒนาแรงบันดาลใจและแนวคิดสู่รูปแบบการแสดงออกในการสร้างสรรค์	36
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	37
ผลงานชิ้นที่ 1	37
ผลงานชิ้นที่ 2	43
ผลงานชิ้นที่ 3	48
4 ผลงานทดลองและพัฒนาการในการสร้างสรรค์	53
ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์	54
ผลงานชิ้นที่ 1	54
ผลงานชิ้นที่ 2	55
ผลงานชิ้นที่ 3	56
ผลงานชิ้นที่ 4	57
ผลงานศิลปะนิพนธ์	58
ผลงานชิ้นที่ 1 : Aggressive	58
ผลงานชิ้นที่ 2 : Selfie	59
ผลงานชิ้นที่ 3 : Super Natural Doll	60
5 บทสรุป	61
บรรณานุกรม	62
ประวัติผู้วิจัย	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของการสร้างสรรค์ (Source of Creation)

สภาวะปัจจุบันของคนไทยมีการเปลี่ยนแปลงในหลายทิศทาง ทั้งในทางที่เจริญก้าวหน้าและเสื่อมโทรม จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การดำเนินชีวิต กระแสวัฒนธรรมใหม่จากสื่อต่างๆ พฤติกรรมการเลียนแบบทำให้ชีวิตของผู้คนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคม โดยอาศัยตัวกำหนดทิศทางผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งลักษณะการบริโภคสื่อของคนไทยส่วนใหญ่จะไม่ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ คือทั้งสมอง และจิตใจ พร้อมทั้งจะรับรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ปรากฏบนสื่ออย่างเต็มที่ โดยไม่ได้พิจารณาว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก อีกทั้งวัตถุประสงค์ของการบริโภคก็จะแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามการรับรู้ของแต่ละบุคคลก็จะแตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะผู้ชมที่เป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วเด็กจะรับสิ่งต่างๆ ได้เร็วกว่าผู้ใหญ่ และจะแยกแยะไม่ได้ว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก นักวิชาการได้กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อว่ามีผลต่อการปรับตัว และอุปนิสัยใจคอของเด็กเป็นอย่างมาก จนมีบทบาทต่อการสร้างรูปแบบทางสังคม สื่อได้ป้อนอาหารสมองให้กับเยาวชนเป็นเยาวชนที่ดีของชาติ ในทางตรงกันข้ามสื่อเปรียบเสมือนดาบสองคมที่มีอิทธิพลต่อเด็ก เพราะเด็กและเยาวชนจะมีพฤติกรรมการลอกเลียนแบบจากที่ได้รับชมสื่อแต่ละประเภท

กระแสความเห็นที่แรงที่สุดคงหนีไม่พ้นการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนที่พร้อมใจกันถอดเรือนร่างถ่ายภาพแล้วถูกเผยแพร่ผ่านสื่อบนอินเทอร์เน็ตจนเป็นข่าวพร้อมคำวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมจนใหญ่โต คำว่า "นักเรียนนอกระบบ" จึงเกิดขึ้นจากผู้ใหญ่ของกระทรวงวัฒนธรรม ที่ให้ความเห็นในเชิงว่า เด็กเหล่านี้ดูเกินเด็กเพราะดูไม่ดีไม่งาม ตามค่านิยมของสังคมไทย และเมื่อมีพฤติกรรมอะไรที่ดูเหมือนจะไม่ใช่ที่ปรารถนาของผู้ใหญ่ หรือของคนส่วนใหญ่ ก็มักจะถูกผลักออกไปให้อยู่นอกระบบเสียหมด การกั่วงวลต่อการเสื่อมเสียชื่อเสียง มักเกิดขึ้นให้เห็นเวลาที่เด็กประสบกับปัญหา เมื่อเด็กทำตัวไม่ดีก็กลัวจะเสียชื่อเสียงโรงเรียน ผู้ปกครอง พ่อแม่ ครู-อาจารย์ ซึ่งพอทำตัวไม่ดี สังคมก็มักบอกว่า พวกเขาไม่ดีเพราะตัวของเขาเอง แต่โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อม ชุมชน สื่อมวลชน ไม่เคยข้องเกี่ยว พฤติกรรมเลียนแบบสื่อที่ไม่เหมาะสม ไม่ได้คิด วิเคราะห์ เอาแต่ทำตามๆ กันตามสมัยนิยม แต่เมื่อเวลาที่ผู้ใหญ่ถ่ายภาพหวี หรือถูกนำเสนอมานสื่อทีวี นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ผู้คนกลับยินดีปรีดา ในทางกลับกันหากว่าเด็กกลุ่มหนึ่งประพฤติตัวดี ทุกคนที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ มีส่วนรับชอบต่อความดีเหล่านั้นด้วยกันทั้งสิ้น

จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาและพบเห็นในชีวิตประจำวันทั้งจากสื่อหลากหลายประเภท จากแรงกระแทกจากประสบการณ์ตรงที่ได้พบเจอกับพฤติกรรมการเลียนแบบของเด็ก ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม จึงได้ค้นหาและศึกษาโดยนำพฤติกรรมของเด็กที่ได้เลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ โดยนำเอา

ความน่ารักเป็นธรรมชาติของเด็กมาแสดงจากลักษณะภายนอกที่ปราศจากการเสแสร้ง ประดับ แต่ง สะท้อนผ่านงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งเหมือนจริงในลักษณะของการ์ตูนล้อเลียนที่ตั้งเอาจุดเด่นของลักษณะเฉพาะมาแสดงออกโดยตรง เพื่อแสดงบุคลิกภาพของทัศนคติของคนในสังคมในปัจจุบัน นำเสนอสถานการณ์ปัญหาของเด็กและเยาวชน โดยมุ่งหมายที่จะวิพากษ์วิจารณ์ และแสดงทัศนคติในพฤติกรรมและค่านิยมที่ไม่ถูกต้องของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน

ความสำคัญของการศึกษา (Important of Study)

สมบัติ จำปาเงิน, (2540 หน้า 126) ประติมากรรม ศิลปะแนวหนึ่งในสาขาทัศนศิลป์ อันเป็นศิลปะที่สนองประสาทสัมผัสทางตา เมื่อเห็นแล้วทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน เป็นการสร้างสรรค์เกี่ยวกับรูปทรงที่มองเห็นได้ ลักษณะเป็นสามมิติ คือ มีความกว้าง ความยาว ความสูง หรือหนา ทำด้วยวัสดุที่เปลี่ยนแปลงรูปทรงได้

ประติมากรรม หมายถึง รูปปั้น หล่อ และสลักทั่วไป เป็นรูปคน สัตว์ และรูปอื่นๆ ส่วนปฏิมากรรม หมายถึง รูปปั้นที่เกี่ยวกับศาสนา เช่น พระพุทธรูป ศิลปะประเภทนี้เรียกว่า ประติมากรรมและปฏิมากรรม ตามลำดับ ความงามของประติมากรรมแบ่งออกเป็นความงามทางลักษณะสูงต่ำ¹ (Beauty in Relief) และความงามทางรูปทรง² (Beauty in Form)

คมสันต์ คำสิงหา (2550 หน้า 13) ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น เราจะอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะแทบทุกหนทุกแห่ง งานประติมากรรมก็เช่นกัน เราจะพบตามสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่ใกล้ตัวทั้งในบ้านและนอกบ้าน เช่นพระพุทธรูปที่อยู่บนหิ้งที่เราบูชา ในบริเวณวัดจะมีประติมากรรมลวดลายไทยนูนต่ำนูนสูงประดับตามโบสถ์วิหารต่างๆ อนุสาวรีย์ ตามสวนสาธารณะจะมีรูปปั้นเป็นรูปสัตว์รูปการ์ตูน เด็กสามารถไปเล่นได้ งานประติมากรรมรูปคนนั้น มีความสำคัญต่อมนุษย์ทั้งทางความงามด้านจิตใจและคุณค่าทางสังคมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในยุคกรีกนั้นประติมากรรมจะแกะสลักรูปคนตามอุดมคติเป็นความงามสากล ความอุดมสมบูรณ์แบบคลาสสิกถือเป็นต้นกำเนิดประติมากรรมที่สมบูรณ์และสงอิทธิพลในยุคต่อมา ส่วนในยุคโรมันประติมากรรมจะสร้างงานประติมากรรมเพื่อเชิดชูเกียรติองค์จักรพรรดิหรือนักรบผู้กล้าหาญ แสดงความสง่างามหรือความรู้สึกลงใจทางใบหน้า ประติมากรรมเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

¹ความงามของลักษณะนูนต่ำ อยู่ที่ความสูงต่ำที่มีความพอดี และสัมพันธ์กัน ซึ่งลักษณะของความสูงต่ำของประติมากรรมมี 3 ลักษณะคือ ลักษณะนูนต่ำ นูนสูง และลอยตัว

²ความงามทางรูปทรง รูปทรงของงานประติมากรรมจะให้ความหมายทางด้านกรจับต้อง และความรู้สึกมากกว่าทางด้านจิตรกรรม อันเนื่องมาจากมิติที่เกิดขึ้นเป็นมิติที่เป็นจริง ปริมาตร และความประสานกลมกลืนจากรูปทรงอย่างพอดี หมายถึงการจัดวางรูปทรง หรือการประกอบกันของรูปทรงต่างๆ ของผลงานประติมากรรม รูปทรงต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างมีเอกภาพ

ส่งผลต่อความรู้สึกทางด้านจิตใจต่อผู้ที่ได้พบเห็น นอกจากประติมากรรมรูปคนที่สร้างขึ้นมาเพื่อเชิดชูเกียรติแล้วยังมีประติมากรรมตกแต่ง เช่น ตกแต่งอาคารหรือสวนหย่อม สวนสาธารณะ เพื่อที่จะเสริมบรรยากาศให้เกิดความงามของสถานที่นั้นๆ

มัย ตะติยะ (2549 หน้า 114) ประติมากรรมไทยร่วมสมัย (Thai Contemporary Sculpture) หมายถึง คตินิยมรูปแบบประติมากรรมที่มีได้มุ่งเน้นสนองทางด้านศาสนาเป็นหลัก แต่ตอบสนองทางด้านจิตใจเป็นสำคัญด้วย เรื่องราวชีวิตประจำวันใกล้ตัว และผลแห่งความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งแตกต่างจากประติมากรรมไทยประเพณี โดยนำเอากระบวนการแบบตะวันตกเข้ามาผสมผสาน รูปแบบประติมากรรมไทยร่วมสมัย แบ่งออกได้เป็น 3 แบบ คือ

- 1) แบบรูปธรรม (Realistic)
- 2) แบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract)
- 3) แบบนามธรรม (Abstract)

ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่ผสมผสานระหว่างงานศิลปะแบบเหมือนจริง¹ (Realism) ที่มีลักษณะการแสดงออกถึงเรื่องราวความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นความเป็นธรรมชาติที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิต โดยแสดงรูปทรง สี สัน ตามสภาพที่มองเห็นจริงจากธรรมชาติ และลักษณะแบบศิลปะลัทธิเหนือจริง² (Surrealism) ซึ่งเป็นการแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ โดยใช้รูปทรงจากโลกที่มองเห็นมาสร้างสรรค์รูปทรงจากจิตใต้สำนึก ผัน เป็นรูปแบบประติมากรรมร่วมสมัยที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน โดยถ่ายทอดความเป็นจริงและแตกต่างจากความเป็นจริง กล่าวคือ เป็นการสร้างรูปทรงจากธรรมชาติและรูปทรงเรขาคณิตให้เป็นรูปแบบจินตนาการต่างจากความเป็นจริง แต่ให้มีความจริงอยู่บ้างไม่มากก็น้อย โดยการตัดแปลงเพิ่มเติมหรือลดบางส่วน เพื่อให้ผู้ชมรับรู้และจินตนาการตัดทอนหรือต่อเติมรูปทรงเข้าไป ดังนั้น รูปแบบประติมากรรมของข้าพเจ้าผู้ชมจะเห็นสิ่งที่เป็นจริงบางส่วนและไม่เป็นจริงบางส่วน ซึ่งเกิดจากจินตนาการของข้าพเจ้าให้เป็นไป หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าครึ่งจริงครึ่งฝัน หรือครึ่งจริงครึ่งจินตนาการ หรือครึ่งมีตัวตนและไม่มีตัวตน ทำให้ผู้ชมคิดตามไปว่าเรื่องราวที่ข้าพเจ้านำเสนอนั้นมีความเป็นจริงในสภาพสังคมปัจจุบันมากน้อยเพียงใด งานประติมากรรมของข้าพเจ้าจะเป็นงานที่เปิดพื้นที่ว่างให้ผู้ชมได้เกิดความคิดต่อ ตะหนัก และสะท้อนความเป็นจริงในสภาวะสังคมปัจจุบัน

¹ศิลปะแบบเรียลลิสม์ (Realism) ศิลปินกลุ่มเรียลลิสม์มีความเชื่อว่าความจริงทั้งหลายคือความเป็นอยู่จริง ๆ ของชีวิตมนุษย์ ดังนั้น ศิลปินกลุ่มนี้จึงเขียนภาพที่เป็นประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิวัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม

²ศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) มีความหมายว่า เหนือความจริง เพราะศิลปะแนวนี้ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติ ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝันออกมา ว่ากันว่า ความฝันนั้นเป็นสิ่งที่จริงแท้เสียยิ่งกว่าความจริง เป็นสุดยอดของความเป็นจริง

ความบันดาลใจ (Fundamental Inspiration)

คุณค่าของคนในสังคมเกิดจากความคิด และความรู้สึกที่มีอยู่ในส่วนลึกจากภายในจิตใจ แต่การแสดงสภาวะการแปรเปลี่ยนภายในจิตใจของมนุษย์ จากบุคลิกภาพของความเชื่อและทัศนคติของคนในสังคม สามัญลักษณะนี้ ไม่ได้แสดงตัวของมันเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในวัยเด็กเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุด เต็มไปด้วยความสนุกสนานและจินตนาการความคิดฝันที่เป็นอิสระ ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วก็จะรับสิ่งต่างๆ ได้ง่ายกว่าวัยผู้ใหญ่ และจะแยกแยะไม่ได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด เป็นช่วงเวลาของการเลียนแบบ ช่างสังเกต จดจำ และแสดงออกโดยปราศจากอคติหรือการแสเสริญ แต่กลับถูกผลกระทบของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของสังคมจนส่งผลให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนในพฤติกรรมนั้น เห็นทัศนคติใหม่ เห็นแง่มุมใหม่ ในสังคมที่เต็มไปด้วยความหลากหลายของการดำรงอยู่ ภายใต้ความเป็นสังคมที่สับสนและเร่งเร้า อิริยาบถที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดทั้งวันนี้ จะทำให้เรารู้สึกเหมือนกับว่า ไม่ได้บังคับบังคับตัวเองให้ต้องเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด ทั้งที่ความจริงแล้ว ก็ล้วนบีบบังคับตนเองให้ต้องเปลี่ยนแปลงแตกดับเสื่อมสลายไปเป็นปกติทั้งสิ้น.

กระบวนการสร้างสรรค์ (Process of Creation)

1. ศึกษาข้อมูล
 - ก. จากหนังสือ รูปภาพข่าวสถานการณ์ประจำวัน
 - ข. ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ การแสดงออกของเด็ก
 - ค. ศึกษารูปร่าง รูปทรง
2. ทดลองการจัดทำทาง องค์ประกอบต่างๆ
3. ทำแบบสเก็ตสองมิติ
4. ปั้นดินแบบสเก็ตสามมิติ
5. ขึ้นรูปผลงานด้วยดินเหนียว
6. หล่อผลงานด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส
7. ตกแต่งผลงาน ขัดแต่งพื้นผิว
8. นำเสนอผลงาน

เครื่องมือ,วัสดุอุปกรณ์

1. ดินเหนียว
2. ปูนพลาสเตอร์
3. ไม้ปั้น
4. ไฟเบอร์กลาส
5. สีอะคริลิก

6. เคมีโป๊ว
7. อื่นๆ

ขอบเขตของการสร้างสรรค์ (Scope of works and Creation)

1. ขอบเขตด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่ผสมผสานระหว่างงานศิลปะแบบเหมือนจริง (Realism) ที่มีลักษณะการแสดงออกถึงเรื่องราวความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน มุ่งเน้นความเป็นธรรมชาติที่สัมพันธ์กับวิถีชีวิต โดยแสดงรูปทรง สี สัน ตามสภาพที่มองเห็นจริงจากธรรมชาติ และลักษณะแบบศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism) ซึ่งเป็นการแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ โดยใช้รูปทรงจากโลกที่มองเห็นมาสร้างสรรค์ผ่านการแสดงออกท่าทางกิริยาของเด็ก กับวัตถุของรูปแบบการบริโภคนิยมของสังคมในปัจจุบัน และได้ทำการปรับเปลี่ยนรูปทรงของเด็กให้มีลักษณะศิระตะเกินความเป็นจริง อ้วนท้วม สมบูรณ์เกินความเป็นจริง ลักษณะท่าทาง อากาของเด็ที่ดูประหลาด ตลก โทณที่มีลักษณะสมจริง เพื่อที่จะเน้นอารมณ์ความรู้สึกน่ารัก ขำขัน รวมไปถึงการล้อเลียน การเสียดสีประชดประชันพฤติกรรมการบริโภคจนเกินความจำเป็น โดยอาศัยทัศนธาตุ รูปทรง พื้นที่ว่าง จังหวะ การใช้พื้นผิวที่เรียบมัน เพื่อให้เกิดรูปทรงทางประติมากรรมที่มีรูปแบบเฉพาะตัว

2. ขอบเขตด้านแนวคิด

2.1. ศึกษาลักษณะ รูปร่าง รูปทรง และความรู้สึกของมนุษย์ในช่วงวัยตั้งแต่ทารกจนถึงเด็กก่อนประถมวัย เพื่อนำไปใช้เป็นส่วนประกอบกำหนดเนื้อหา และความหมายในงานประติมากรรมร่วมกับรูปทรงของสิ่งของอื่นๆที่ใช้แทนสัญลักษณ์อันเป็นสิ่งที่แทนเพื่อสื่อความหมายทางสังคม

2.2. วิเคราะห์เหตุผล และเนื้อหาของรูปทรงในเรื่องของความรู้สึกและอารมณ์ที่เย้ายวนอย่างสนุกสนานเพื่อเสียดสีสังคม

3. ขอบเขตด้านเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่ผสมผสานระหว่างงานศิลปะแบบเหมือนจริง (Realism) ที่มีลักษณะการแสดงออกถึงเรื่องราวความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน และลักษณะแบบศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism) ซึ่งเป็นการแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับลักษณะของเด็กที่มีอายุระหว่าง 3-5 ปี มีรูปร่างอ้วน สมบูรณ์ เน้นลักษณะความอ้วนให้มีกล้ามเนื้อเกินจริง ศีรษะที่ใหญ่โตผิดปกติ การทำสีพื้นผิว (Texture) ด้วยสีอะคริลิก เพื่อสร้างผลงานให้ดูเป็นมนุษย์ที่เกินความเป็นจริง แต่ยังคงดูเป็น

วัตถุประสงค์ (Objective)

1. เพื่อสะท้อนภาพและนำเสนอความเป็นจริงของสังคมในปัจจุบัน เป็นเครื่องถ่ายทอดความคิด วิพากษ์ วิจาร์ณ ทศนคติ ค่านิยม ของสังคมยุควัตถุนิยม และแสดงสภาวะ จากบุคลิกภาพของความเชื่อและทัศนคติของกลุ่มคนในสังคม
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมอย่างเป็นระบบ
3. เพื่อให้เกิดคุณค่าตอบสนองด้านอารมณ์ความรู้สึกต่อผู้ชมงานศิลปะ
4. เพื่อแสดงออกให้สังคมได้ตระหนักถึงสภาวะของสังคมในปัจจุบัน

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสร้างสรรค์ (Informative Data and Creation)

แนวคิดการสร้างงานประติมากรรมของข้าพเจ้า เพื่อสะท้อนภาพและนำเสนอความเป็นจริงของสังคมไทยในปัจจุบัน เป็นเครื่องถ่ายทอดความคิด วิพากษ์ วิจารณ์ ทศนคติ ค่านิยม ของสังคมยุควัตถุนิยม และแสดงสภาวะ จากบุคลิกภาพของความเชื่อและทัศนคติของกลุ่มคนในสังคม ด้วยอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการ ที่ได้ศึกษาและพบเห็นในชีวิตประจำวัน ทั้งจากสื่อหลากหลายประเภท พฤติกรรมของเด็กทั้งที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม ซึ่งส่วนใหญ่พฤติกรรมการเล่นแบบของเด็กที่ปรากฏในปัจจุบันเหล่านี้มีส่วนมาจากผู้ปกครอง การดูแลเลี้ยงดู การบริโภคสื่อต่างๆ โดยปราศจากการคิดวิเคราะห์ ทั้งจากตัวเด็กเองและจากผู้ปกครอง จนเกิดคำวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมจนใหญ่โต เด็กเหล่านี้ดูเกินเด็กเพราะดูไม่ตีไม่งามตามค่านิยมของสังคมไทย และเมื่อมีพฤติกรรมอะไรที่เหมือนจะไม่เป็นที่ปรารถนาของผู้ใหญ่ หรือของคนส่วนใหญ่ ในสังคมจึงคิดว่า พวกเขาไม่ดีเพราะตัวของเขาเอง แต่โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อม ชุมชน สื่อมวลชนไม่เคยข้องเกี่ยว

จากแนวคิดและแรงบันดาลใจทำให้ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่ผสมผสานระหว่างงานศิลปะแบบเหมือนจริง (Realism) ที่มีลักษณะการแสดงออกถึงเรื่องราวความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน และลักษณะแบบศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism) ซึ่งเป็นการแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ เพื่อสะท้อนภาพและนำเสนอความเป็นจริงของสังคมไทยในปัจจุบัน แสดงบุคลิกภาพของความเชื่อและทัศนคติของกลุ่มคนในสังคม ด้วยอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการ ที่ได้ศึกษาและพบเห็นในชีวิตประจำวัน

ข้อมูลสนับสนุน

ด้านข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าของข้าพเจ้า แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ข้อมูลจากสื่อ

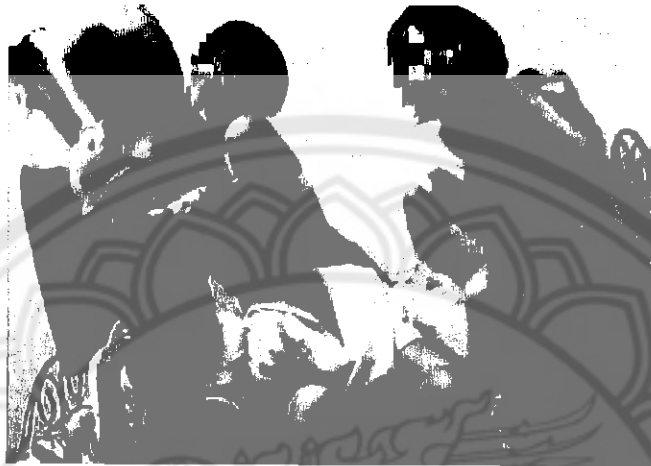
1.1 ข้อมูลจากข่าวสถานการณ์ประจำวัน

ข่าว ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 ให้ความหมายว่า คำบอกเล่าเรื่องราวซึ่งโดยปรกติมักเป็นเรื่องเกิดใหม่หรือเป็นที่สนใจ, คำบอกกล่าว, คำเล่าลือ คำว่า ข่าว ถ้ามองในแง่ของการสื่อสารข้อมูล จัดว่าเป็นข้อมูลชนิดหนึ่งที่จะต้องมีส่วนทำให้เกิดข่าว ผู้ส่งข่าว สื่อกลางที่ใช้ในการส่งข่าว และผู้รับข่าว สมัยนี้ต้องยอมรับอิทธิพลของ ข่าวสารข้อมูล ว่า มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ ของคนในสังคมเป็นอย่างมาก

ที่มาของการ "โศว์หวิว" ของ "นู้ดเด็กสาว" ทั้ง 7

พรรณอุมา สีหะจันทร์ (1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555) สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2555

จาก http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1328083711

เป็นที่ฮือฮากันขึ้นมาอีกครั้งกับภาพ "นู้ดเด็กสาว" 7 คนที่พร้อมใจกันถอดเสื้อถ่ายภาพ แล้วถูกเผยแพร่ผ่าน facebook จนเป็นข่าวคราว พร้อมคำวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมจนใหญ่โต กระแสความเห็นที่แรงและเร็วที่สุดคงหนีไม่พ้น "นักเรียนนอกระบบ" ของผู้หลักผู้ใหญ่จากกระทรวงวัฒนธรรม ที่ให้ความเห็นในเชิงว่า เด็กน้อยเหล่านี้เกินเด็ก น่าจะไม่ใช่เด็กมัธยม อาจจะเป็นผู้หญิงนอกระบบ อาศัยเครื่องแบบไปทำสิ่งที่เสียหาย!!

ผู้เขียนไม่มั่นใจนักว่า คำว่า "นอกระบบ" หมายถึงถึงอะไร รู้แต่เพียงว่าพหุติกรรมอะไรที่ดูเหมือนจะไม่เป็นที่ปรารถนาของ "ผู้ใหญ่" หรือของ "คนส่วนใหญ่" ก็มักจะถูกผลักออกไปให้อยู่ "นอกระบบ" เสียหมดไม่ว่าจะเกร ประพฤติตัวเสื่อมเสีย ท้องในวัยเรียน ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ขอเชิญให้ออกสู่นอกระบบ (สถานศึกษา) "ในระบบ" เลยไม่มีปัญหา และไม่เคยมีปัญห สวดก ปลอดภัย ไร้มลทิน!! ไม่เพียงเท่านั้น ผู้ใหญ่ที่ว้ายยังสั่งให้ตรวจสอบว่าเป็นเด็กนักเรียนในระบบจริงหรือไม่ เพราะถ้าอยู่จริงก็จะส่งผลให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของสถาบัน!!การกังวลต่อการเสื่อมเสียชื่อเสียง มักเกิดขึ้นให้เห็นเวลาที่เด็ก (ในระบบ) ประสบกับปัญหา เมื่อเด็กทำตัวไม่ดีก็กลัวจะเสียชื่อเสียงโรงเรียน ผู้ปกครอง พ่อแม่ ครูบาอาจารย์ เช่น กรณีถ่ายภาพหวิวนี้ ซึ่งพอทำตัวไม่ดี สังคมก็มักบอกว่า พวกเขาไม่ดีๆๆ (ด้วยตัวเอง) แต่โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อม ชุมชน สื่อมวลชน ไม่เคยข้องเกี่ยว

เป็นแบบเดียวกับการแก้ปัญหา "ห้องไม่พร้อมในวัยเรียน" คือ ถ้าเด็กห้องป่องออกมาให้เห็นเมื่อไหร่ "ระบบ" ก็จะเชิญออก เพราะดูไม่ดีไม่งาม ตามค่านิยมของสังคมไทย จะให้คนห้องมาเดินเล่นพาดในโรงเรียนได้อย่างไร เด็กคนอื่นจะ "เลียนแบบ" อยากห้องตามกันหมด!!

ในทางกลับกัน หากว่าเมื่อไหร่ที่วัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ประพฤติตัวดีขึ้นมา ทุกคนที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ มีส่วนรับผิดชอบต่อความดีเหล่านั้นด้วยกันทั้งพฤติกรรมการถ่าย - โซวภาพทิวนี้ หลายกระแสมองว่าเด็กน้อยทั้ง 7 "เลียนแบบ" สื่อที่ไม่เหมาะสม ไม่ได้คิด วิเคราะห์ เอาแต่ทำตามๆ กันตามสมัยนิยม แต่ทำไมเวลาที่ "ผู้ใหญ่" ถ่ายภาพทิว หรือถูกนำเสนอผ่านสื่อทีวี นิตยสาร หนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะวันอาทิตย์ ผู้คนกลับยินดีปรีดา ยิ้มร่า แลกว่า สวยจัง

ยิ่งถ้าเป็นอัม-พัชราภา, ชมพู่-อารยา เปิดนิด ปิดหน่อย โอ้! ดูดีงาม มีความเหมาะสม แต่พอเป็น "เด็กมัธยม" ถูกด่าไม่มีเว้นวรรค แล้ว "เด็ก" เหล่านั้นเขาจะรู้ไหมว่ามันไม่ "เหมาะสม" ก็เห็น "ผู้ใหญ่" นิยมบริโภคกันจัง?

บทเรียนฉาวเดินโซ่วสงกรานต์สีลม! สังคมเสื่อม...หรือค่านิยมวัยรุ่นเปลี่ยน?

ปริญญา สุวรรณณิ : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ : สรุปรายอาชญากรรมปี 54 วันเสาร์ที่ 24 ธันวาคม 2554

หลังจากมีการโพสต์คลิป 3 สาววัยรุ่นชาวไทย ขึ้นไปเดินโซ่วลีลาแดนซ์กระจายบนหลังคารถ ในช่วง ค่ำคืนงานเทศกาลสงกรานต์ บนถนนสีลม แต่ด้วยความสนุกสนานคึกคะนองแบบเลยเถิด จนขาดความยั้งคิด ทั้ง 3 คนถอดเสื้อของตัวเอง โซ่วของสงวนท่อนบน ท่ามกลางบรรดาฝูงชนจำนวนมาก เหตุเกิดบริเวณกลางสี่ แยกถนนสีลมตัดถนนราชีวาสฯ แขวงสีลม เขตบางรัก ช่วงประมาณเวลา 23.30 น. วันที่ 15 เม.ย. 54 จน กลายเป็นเรื่องราว “ทอล์คออฟเดอะทาวน์” ของบรรดานักท่องเน็ต ที่ส่งเผยแพร่ สุดท้ายกลายเป็นข่าว ครึกโครมที่สื่อนำมาเสนอต่อสาธารณชน

ในยุคของการ สื่อสารที่ไร้พรมแดน! เรื่องราวของเธอทั้ง 3 คนจึงถูกบันทึกด้วยมือถืออุปกรณ์สื่อสาร โยเทค ปัจจุบันนอกจากจะบันทึกทั้งภาพ-เสียงได้อย่างคมชัดแล้ว ยังสามารถส่งคลิปไม่ว่าจะเป็นภาพนิ่งหรือ ภาพเคลื่อนไหวเผยแพร่ส่งต่อ ๆ กันไปแบบรวดเร็วยิ่งนัก กลายเป็นว่าในโลกอินเทอร์เน็ตทั้งในเมืองไทยหรือ ต่างประเทศต่างรับรู้ เหตุการณ์ดังกล่าวด้วย จนทางหน่วยงานกระทรวง ไอซีทีต้องรีบตามไล่บล็อกการเข้าถึง ข้อมูลคลิปดังกล่าวแบบหัวหมุน

ที่สำคัญเพียงแค่วัฒนคติ หลังจากทั้งสี่หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ นำข่าวฉาวดังกล่าวออกมาตีแผ่ ทางสังคม สุดท้ายทางเจ้าของพื้นที่เขตบางรัก นายสุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ ผอ.เขตบางรัก จำเป็นต้องออกมาทำ ตามขั้นตอนกฎหมาย เข้าแจ้งความที่ สน.ยานนาวา เพื่อดำเนินคดีกับทั้ง 3 คน ตามมาตรา 388 ประมวล กฎหมายอาญา ข้อหา กระทำการอันควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล โดยเปลือยหรือเปิดเผยร่างกาย หรือ กระทำการลามกอย่างอื่น

หลังเกิด เหตุมีการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องนี้อย่างกว้างขวาง อาทิ นางระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช ในฐานะ นายกสมาคมครอบครัวอบอุ่นและเป็นสุข ยอมรับว่าเห็นภาพแล้วตกใจมากไม่ดีกว่าวัยรุ่นและสังคมจะ เปลี่ยนไปได้มากขนาด นี้ไม่ทราบว่าจะเกิดเหตุตำรวจทำอะไรกันอยู่ ถ้าเกิดเหตุต้องรวบตัวทันที หรือรีบส่ง คนขึ้นไปห้ามปราม ที่สำคัญอยากให้นักวิชาการด้านสังคมน่าจะเอากรณีนี้มาศึกษาว่าคนเหล่านี้มี ปัญหาอะไร ถึงได้แสดงออกมาได้ขนาดนี้ มีอะไรกดดันในจิตใจหรือไม่ และมีคนได้ประโยชน์จากการกระทำแบบนี้หรือไม่ ทำได้ถึงขนาดนี้เรียกว่าถึงขั้นทำลายวัฒนธรรมไทยชัด ๆ จากนั้นไปต้องมีการปลูกจิตสำนึกเรื่องการเล่นน้ำอย่าง มีวัฒนธรรม ขออย่าว่าถ้าสังคมยังละเลยจะมีอะไรคาดไม่ถึงถึงเกิดขึ้นอีกในวันข้างหน้า

ขณะที่ พระมหาวิฑูชัย วชิรเมธี หรือ ว.วชิรเมธี ผอ.สถาบันวิมุตตยาลัย กล่าวถึงการฉลองเทศกาล สงกรานต์แบบไม่ถูกประเพณีไทย ว่าอยากให้กลับมาดูว่าเทศกาลสงกรานต์คืออะไร คือการเล่นน้ำดีร้อนให้ ผ่อนคลาย แต่ที่เห็นอยู่นี้กลายเป็นเล่นน้ำทำให้ร้อนและไม่ผ่อนคลาย เพราะหากได้ดูคลิปแล้วคงจะไม่ปกติกัน ทุกคน ทั้ง ผอ.เขตบางรัก มหาเถรสมาคม รมว.วัฒนธรรม ซึ่งกรณีการขึ้นไป เต็มและเปลือยอลังการเป็น การผิดวัตถุประสงค์ของสงกรานต์ สาเหตุหนึ่งมาจากไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของสงกรานต์ตลอดจนสุราทำให้ เสียนิสัย เรียกว่าเป็นความสุขสนุกเฉพาะที่ แต่เป็น ความกาลกิณีที่เป็นสากล เพราะทันทีที่เกิดเรื่องไปอยู่บน เว็บไซต์กระจายไปทั่วโลก เสียทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวมประเพณีดีงามพลอยมัวหมองไปด้วย

อย่างไร ก็ตามหลังเรื่องฉาวได้เป็นข่าวไม่นาน ช่วงค่ำวันที่ 18 เม.ย. 54 ผู้ปกครองตัดสินใจพาบุตร หลานทั้ง 3 คน พบว่ายังเป็นเยาวชนทั้งสิ้น มีอายุระหว่าง 13-16 ปี เดินทางไปรับทราบข้อกล่าวหา ที่ สน. ยานนาวา ตำรวจจึงได้ตักเตือนผู้ปกครองให้ดูแลบุตรให้ดี ก่อนปรับรายละ 500 บาท อย่างไรก็ตามเด็กสาว ทั้งหมดสำนึกผิดได้กราบขอโทษต่อสังคมที่ได้ประพฤติก่อ เหตุไม่สมควรขึ้นมา โดยไม่คาดคิดว่าจะมีผลติดตาม มาร้ายแรงและกระทบต่อสังคมขนาดนี้ แต่ยืนยันว่าไม่ได้เมาสุราหรือเสพยาเสพติด สาเหตุที่ทำลงไปนั้น เนื่องมาจากความตึกคะนองและสถานการณ์ พาไป นอกจากนี้ 3 สาวยังได้แฉด้วยว่าก่อนเกิดเหตุได้พากัน ไปเที่ยวผับชื่อดังย่านปริมณฑล ที่มีบรรดาวัยรุ่นหนุ่มสาวอายุไม่ถึง 18 ปีเข้าไปเที่ยวแน่นขนัดทุกค่ำคืน มีทั้งมั่ว ยาและเล่นการพนัน เมื่อทางตำรวจป.ส.บุกจู่โจมไปตรวจค้นผับดังกล่าวก็พบว่าเป็นเรื่องจริง งานนี้ทำให้ตำรวจ เจ้าของสถานที่เจอทางเลขไปด้วย

แม้ว่าเรื่องราว สงกรานต์สืดม ที่เป็นทอล์คออฟเดอะทาวน์ ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ปี 2554 จะจบ ลงไปแล้วแต่เล่นทำเอาบรรดาผู้หลักผู้ใหญ่เห็นแล้วถึงกับกุมขมับ เพราะธรรมเนียมปฏิบัติอันดีงามของเทศกาล สงกรานต์ของเมืองไทย จนกลายเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่งดงามแทบจะเลือนหายไป ทั้งที่เทศกาลนี้ในอดีต มีกิจกรรมที่หลากหลายมีเหตุผลในการกระทำทั้งสิ้น เริ่มตั้งแต่เข้าการทำบุญตักบาตร เข้าวัดทำบุญเพื่อก่อ

กองทราย หรือช่วยเหลือวัดทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ กันแล้วแต่พื้นที่ ช่วงบ่ายจัดสิ่งของหรือเสื้อผ้า นำไป
 ใหว่ผู้ใหญ่ที่จะไปรดน้ำดำหัวขอพรจากผู้ใหญ่ จากนั้นหนุ่มสาวจะออกเล่นสาดน้ำกันโดยใช้น้ำสะอาดผสมน้ำ
 อบ หรือน้ำหอม เล่นสาดกันด้วยความสุภาพ

แต่ช่วงหลังรูปแบบการเล่นสาดน้ำ เริ่มพัฒนาแปรเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง!!

ยังดีที่มีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐ-เอกชน เริ่มเห็นความสำคัญ พยายามจัดงานสงกรานต์ดั้งเดิมแบบ
 ไทย ๆ เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของประเทศให้คงอยู่ตลอดไป รวมทั้งหาหนทางคุมเข้มการสาดน้ำ
 ก่อนที่จะฉีดพ่นเลยเถิดไปกันใหญ่ยิ่งกว่านี้ โดยเฉพาะกทม.ที่คิดจะเพิ่มจุดพื้นที่การจัดงานเทศกาลสงกรานต์
 ในปี พ.ศ. 2555 จากถนนข้าวสาร ไปยังพื้นที่ย่านสีลมอีกแห่ง คงต้องวางแผนให้รอบคอบรัดกุมยิ่งขึ้น โดยให้
 ใช้เหตุการณ์ '3 สาวเปลือยอก' สงกรานต์ สีลมย้ำเป็นบทเรียนอย่าให้เรื่อง มั่วหมองเช่นนี้เกิดขึ้นมาอีก
 เลยในสังคมไทย.

2. บทความจากอินเทอร์เน็ต ผลกระทบของสื่อโทรทัศน์ต่อเด็ก

เอแบ็คโพลล์ (14 มกราคม 2547) สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2555

จาก <http://www.ryt9.com/s/abcp/127015>

ในรอบปี 2546 ที่ผ่านมามูลนิธิเครือข่ายครอบครัว มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)ได้ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบ็คโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ดำเนินการสำรวจภาคสนามในประเด็นเรื่องผลกระทบของสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กและเยาวชน เป็นจำนวน 7 เรื่อง ได้แก่

- 1) การสำรวจเรื่อง "กิจกรรมที่ทำร่วมกันภายในครัวเรือนช่วงปิดภาคเรียน : กรณีศึกษาพ่อแม่ / ผู้ปกครอง ที่ภายในครัวเรือนมีสมาชิกอายุ 3-12 ปี และอาศัยอยู่ร่วมกันในเขตกรุงเทพมหานคร" เมื่อวันที่ 28 มีนาคมถึง 8 เมษายน 2546
- 2) การสำรวจเรื่อง "อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมเด็ก : กรณีศึกษาพ่อแม่/ผู้ปกครองที่ภายในครัวเรือนมีสมาชิกอายุ 3-12 ปี และอาศัยอยู่ร่วมกันในเขตกรุงเทพมหานคร" เมื่อวันที่ 28 มีนาคมถึง 8 เมษายน 2546
- 3) การสำรวจเรื่อง "ผลกระทบของสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเด็กอายุ 3-12 ปี : กรณีศึกษาพ่อแม่/ผู้ปกครองที่ภายในครัวเรือนมีสมาชิกอายุ 3-12 ปี และอาศัยอยู่ร่วมกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร" เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ถึง 4 กรกฎาคม 2546
- 4) การสำรวจเรื่อง "ความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปที่มีต่อสื่อโทรทัศน์และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศของเยาวชน : กรณีศึกษาประชาชนทั่วไปที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร" เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ถึง 4 กรกฎาคม 2546
- 5) การสำรวจเรื่อง "อิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กอายุ 3-12 ปี : กรณีศึกษาพ่อแม่/ผู้ปกครองที่ภายในครัวเรือนมีสมาชิกอายุ 3-12 ปี และอาศัยอยู่ร่วมกันในเขตกรุงเทพมหานคร" เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ถึง 4 กรกฎาคม 2546

6) การสำรวจเรื่อง "โครงการสำรวจอิทธิพลของโฆษณาทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมเด็กอายุ 3-12 ปี : กรณีศึกษาพ่อแม่ / ผู้ปกครอง ที่ภายในครัวเรือนมีสมาชิกอายุ 3-12 ปี และอาศัยอยู่ร่วมกันในเขตกรุงเทพมหานคร" เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน ถึง 4 กรกฎาคม 2546

7) การสำรวจเรื่อง "ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการจับจ่ายใช้สอยของเด็กและวัยรุ่น : กรณีศึกษาประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร" เมื่อวันที่ 22 กันยายน ถึง 30 กันยายน 2546

จากผลการสำรวจแต่ละเรื่อง คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และจะสรุปภาพรวมประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. เด็กส่วนใหญ่ใช้เวลาว่าง "ดูทีวี" มากที่สุด จากการสำรวจพฤติกรรมการใช้เวลาว่างช่วงปิดภาคเรียน (ทั้งในช่วงวันธรรมดาและวันหยุด) ของบุตร/หลานวัย 3-12 ปี ตามที่ศนะของพ่อแม่/ผู้ปกครองคือการดูโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ เล่นกับเพื่อน ดูวิดีโอ/วีซีดี ไปห้างสรรพสินค้า และเล่นกีฬา/ออกกำลังกาย เด็กส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์ทุกวันและเกือบทุกวัน (5-7 วันต่อสัปดาห์) และใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ประมาณวันละ 3-5 ชั่วโมง โดยจำนวนชั่วโมงในการดูโทรทัศน์โดยในวันจันทร์-ศุกร์เฉลี่ย 3.49 ชั่วโมงต่อวัน ขณะที่วันเสาร์-อาทิตย์เด็กดูโทรทัศน์เฉลี่ย 5.51 ชั่วโมงต่อวัน ช่วงเวลาในการดูโทรทัศน์พบว่า วันจันทร์-ศุกร์เด็กจะดูโทรทัศน์ในเวลา 4 โมงเย็นถึง 2 ทุ่มมากที่สุด (ร้อยละ 66.0) รองลงมาคือ ช่วงเวลา 2 ทุ่มถึง 4 ทุ่ม (ร้อยละ 36.6) และก่อน 8 โมงเช้า (ร้อยละ 35.1) ขณะที่วันเสาร์-อาทิตย์ ตัวอย่างระบุว่าบุตร/หลานชอบดูโทรทัศน์ในเวลา 8 โมงเช้า ถึงเที่ยง มากที่สุด (ร้อยละ 61.6) รองลงมาคือ ช่วงเวลา 4 โมงเย็น ถึง 2 ทุ่ม (ร้อยละ 54.3) และก่อน 8 โมงเช้า (ร้อยละ 42.6)

2. "การ์ตูน - ละคร" รายการยอดนิยม จากการสำรวจพบว่า รายการโทรทัศน์ที่เด็กนิยมดูมากที่สุดคือ การ์ตูนไทย และการ์ตูนญี่ปุ่น / ฝรั่งเศส ส่วนรายการที่ได้รับความนิยมรองลงมาคือละครก่อน-หลังข่าวภาคค่ำ รายการสำหรับเด็ก รายการตลก และเกมส์โชว์ ตามลำดับ

3. ทีวีมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก จากการสังเกตของผู้ปกครองพบว่ารายการโทรทัศน์ที่มีอยู่ในปัจจุบันมีผล กระทบต่อพฤติกรรมของเด็กในระดับ "ปานกลางค่อนข้างไปทางมาก" ทั้งนี้รายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อเด็กทั้งในทางบวกและทางลบ โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า "รายการโทรทัศน์" ช่วยให้เกิดความรู้/เสริมสร้างสติปัญญา และให้ความบันเทิง/ผ่อนคลายความตึงเครียดในระดับที่ "มาก" อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองยังเห็นว่า รายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการซื้อขนม/ อาหาร / เครื่องดื่มตามโฆษณา การซื้อของเล่น / สินค้าประเภทต่างๆ ตามหนังสือการ์ตูน ในระดับ"ปานกลางค่อนข้างไปทางมาก" ส่วนการเลียนแบบท่าทางจากตัวการ์ตูน (เช่น แปลงร่าง กระโดดม้วนตัว เป็นต้น) การเลียนแบบจากตัวละครเรื่องการ์ตูน

การเลียนแบบจากตัวละครในเรื่องคำพูดที่ไม่เหมาะสม (เช่น ใช้คำต่ำ พูดจาก้าวร้าว เป็นต้น) การเลียนแบบจากตัวละครในกิริยา ท่าทางที่ก้าวร้าว รุนแรง (เช่น ชกต่อย ตบตี ยิงปืน เป็นต้น) มีผลกระทบในระดับ "ปานกลางค่อนข้างน้อย"

4. ผู้ปกครองมากกว่า 1 ใน 3 เชื่อว่าทีวี "มีผลเสียพอ ๆ กับผลดี" ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการดูโทรทัศน์ของบุตร/หลานวัย 3-12 ปีว่ามีผลดีหรือผลเสียมากกว่ากัน พบว่าตัวอย่างร้อยละ 42.7 ระบุว่าไม่มีผลดีมากกว่า ร้อยละ 36.2 ระบุว่าไม่มีผลดี-ผลเสียพอ ๆ กันขณะที่ร้อยละ 8.1 ระบุว่าไม่มีผลเสียมากกว่า

5. เช็กส์ลันจ่อ : พ่อแม่เป็นห่วง ผู้ปกครองเห็นว่ารายการโทรทัศน์ที่เด็กดูนั้น บางส่วนมี "การแสดงออกเรื่องเพศ" แฝงมากับรายการด้วย โดยรายการโทรทัศน์ที่ผู้ปกครองเห็นว่ามีการแสดงออกทางเพศ และกังวลว่าจะส่งผลกระทบต่อบุตร/หลานมากที่สุด ได้แก่ 1) ภาพยนตร์ต่างประเทศ 2) ละครช่วงก่อน/หลังข่าว 3) การ์ตูนญี่ปุ่น/ฝรั่ง 4) รายการเพลง/มิวสิก 5) การแต่งกายของพิธีกร/ผู้ดำเนินรายการ ตามลำดับ

6. เป็นห่วงเรื่อง "การแต่งตัววาบหวิว - วางตนทางเพศไม่เหมาะสม" รูปแบบพฤติกรรมหรือการกระทำในสื่อโทรทัศน์ที่ส่งผลกระทบต่อ การแสดงออกพฤติกรรมทางเพศของเด็กมาก (ความเห็นของประชาชน) ได้แก่ 1) การแต่งกายวาบหวิว 2) ค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร) และ 3) การแสดงออกถึงท่าทางพฤติกรรมทางเพศ เช่น การกอดจูบ ลูบคลำ

7. สื่อกระตุ้นความรุนแรงแก่เด็ก ตัวอย่างผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 95.5 ระบุว่า สื่อมีส่วนกระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบความรุนแรงของเด็ก ขณะที่มีเพียงร้อยละ 4.5 ระบุว่าสื่อไม่มีส่วนกระตุ้น โดยตัวอย่างได้ระบุสื่อที่มีผลกระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบการกระทำ ที่รุนแรงมากที่สุด คือ ภาพยนตร์ / หนังสืต่างประเทศ (ร้อยละ 23.6) รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต / เกมส์ (ร้อยละ 19.9) รายการทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 18.3) และข่าวความรุนแรงจากสื่อโทรทัศน์ (ร้อยละ 16.4) ในส่วนของรายการโทรทัศน์ที่ตัวอย่างระบุว่ามึระดับความรุนแรงมากถึง มากที่สุด ได้แก่ ภาพยนตร์ต่างประเทศ (ร้อยละ 48.5) รองลงมาคือ รายการกีฬาที่ใช้ความรุนแรง เช่น มวยปล้ำ, มวยสากล, มวยไทย เป็นต้น (ร้อยละ 46.5) การ์ตูนญี่ปุ่น / ฝรั่ง (ร้อยละ 32.5) ละครก่อน-หลังข่าว (ร้อยละ 27.9) และภาพข่าวที่น่าเสนาอ (ร้อยละ 26.9) เป็นต้น

8. สังคมตระหนัก เยาวชนมีปัญห "การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย" จากการสำรวจตัวอย่างประชาชนพบว่ากว่าร้อยละ 91.9 มีความเห็นตรงกันว่าปัจจุบันเยาวชนมี พฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอยที่ "ฟุ่มเฟือย" (มีเพียงร้อยละ 4.1 เท่านั้นที่เห็นว่าไม่ฟุ่มเฟือย และร้อยละ 4.0 ไม่มีความเห็น) โดยสินค้าที่ตัวอย่างประชาชนเห็นว่าเยาวชนมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยมากที่สุดอันดับที่หนึ่ง คือ โทรศัพท์มือถือ / อุปกรณ์สื่อสาร(ร้อยละ 39.1) รองลงมาอันดับที่สองคือ เสื้อผ้าจากดีไซน์เนอร์ / เสื้อผ้าแบรนด์เนมจากต่างประเทศ (ร้อยละ 16.6) อันดับที่สามเครื่องสำอาง

เช่น น้ำหอม ลิปสติก แป้ง (ร้อยละ 9.4) อันดับที่มีเครื่องประดับ เช่น สร้อย แหวน ต่างหู นาฬิกา (ร้อยละ 7.7) และอันดับที่ห้าเกมหรือซอฟต์แวร์ด้านบันเทิงบนคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 6.7)

9. เยาวชนนิยมซื้อสินค้าตามอย่างโฆษณาทีวี จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการร้อยละ 62.8 ระบุเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปีที่อยู่ในความปกครองของตนเองนิยมซื้อสินค้าตามโฆษณาในโทรทัศน์ สำหรับจำนวนเงินที่บุตรหลานนำไปซื้อสินค้า (ของเล่น / ขนม) ฟูมเพื่อตามโฆษณาโทรทัศน์นั้น เฉลี่ยแล้วใช้เงินไปประมาณร้อยละ 46.40 ของจำนวนเงินที่ได้รับ สำหรับการจดจำโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ของบุตรหลานพบว่าร้อยละ 80.2 ระบุว่าสามารถจดจำได้ ร้อยละ 8.6 จดจำไม่ได้ และร้อยละ 11.2 ไม่มีความเห็น ผู้ปกครองร้อยละ 65.7 ระบุว่าบุตรหลานชอบพูดจาเลียนแบบโฆษณาในโทรทัศน์ และร้อยละ 54.6 ร้อยละบุตรหลานชอบทำท่าทาง(กระโดด/ม้วนตัว/ตีลังกา) ตามโฆษณาโทรทัศน์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าบุตรหลานส่วนใหญ่นิยมซื้อขนมขบเคี้ยวที่ไม่ค่อยมีประโยชน์ นิยมซื้อสินค้าตามอย่างเพื่อน

10. ผู้ปกครองมากกว่า 1 ใน 3 ตำหนิผู้ผลิตงานโฆษณา สำหรับความรู้สึกตำหนิต่อผู้ผลิตผลงานโฆษณาทางโทรทัศน์ พบว่าร้อยละ 36.6 ระบุว่ารู้สึกตำหนิ ร้อยละ 29.7 ไม่ตำหนิ และร้อยละ 33.7 ไม่มีความเห็น

ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อเด็ก

นางสาวเบญจรัตน์ นุชนาฎ , นางสาวนัตตา ประทีปชัยกุล , นางสาวจิรารัตน์ สุพร นักศึกษา
สาขาพัฒนาการมนุษย์ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว (23 มิถุนายน 2555)
สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2555 จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/304525>

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวันของทุกคนทั่วโลก และแทรกซึมเข้าไปถึงตัวเด็กในวัยที่มีอายุน้อยลงเรื่อยๆ ซึ่งอินเทอร์เน็ตนั้นมีประโยชน์มากมายเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฯลฯ แต่ก็มีผลกระทบต่างๆมากมายเช่นกัน เปรียบเสมือนดาบสองคม ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อเด็กนั้นมีหลายด้านทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม มีดังนี้

ลักษณะของผลกระทบทางด้านร่างกาย พบว่า เด็กที่ติดอินเทอร์เน็ตจะมีพฤติกรรมนอนดึก-ตื่นสาย ทำให้การพักผ่อนไม่เพียงพอ ส่งผลให้การหลั่ง Growth hormone ซึ่งหลั่งในเวลาหลับจะทำงานไม่เต็มที่ ทำให้เด็กมีการเจริญเติบโตช้า และส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็ก รวมถึงการที่เด็กนอนดึกนั้น ก็จะทำให้เด็กรู้สึกหิว จนต้องหาขนมกรูกรอบรับประทาน และไม่มีกิจกรรมที่ต้องใช้พลังงานมากในการเผาผลาญในช่วงเวลานั้น ส่งผลให้เด็กมีน้ำหนักเกินมาตรฐานได้ ในขณะเดียวกัน ถ้าเด็กมีอาการติด อินเทอร์เน็ต มาก เด็กก็จะไม่สนใจที่จะรับประทานอาหาร เมื่อถึงเวลารับประทานอาหาร เด็กก็จะหาขนมที่รับประทานง่ายๆ เพื่อไม่ให้เสียเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตส่งผลให้เด็กมีภาวะทุพโภชนาการ ซึ่งส่งผลให้มีการเจริญเติบโตทางร่างกายที่ล่าช้า เพราะไม่ได้รับสารอาหารที่เพียงพอ โดยเด็กในวัยนี้มีพัฒนาการทางสมองยังไม่เต็มที่ จึงต้องการสารอาหารที่เหมาะสมกับวัย เพื่อกระตุ้นกระบวนการพัฒนาสมอง โดยเฉพาะสมองส่วนที่ทำหน้าที่คิด เป็นเหตุเป็นผล เกิดปัญญา มีจินตนาการ มีความสามารถในการวิเคราะห์ ที่เรียกว่า Frontal Cortex ดังนั้นเด็กจึงถูกชักจูงได้ง่าย เช่น การถูกล่อลวงไปล้วงละเมิดทางเพศ รวมถึงพฤติกรรมความรุนแรงต่างๆ เช่น การกลั่นแกล้งกันทางอินเทอร์เน็ต (cyber bully)

เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนในร่างกาย ในผู้หญิงที่อายุ 11 – 13 ปี จะมีฮอร์โมนเอสโตรเจน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางร่างกายต่างๆ เช่น สะโพกผาย เสียงแหลมเล็ก เต้านมขยาย มีความรักสวยรักงามมากขึ้น ส่วนในผู้ชายที่อายุประมาณ 12 -14 ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนเทสโทสเทอโรน ส่งผลให้เด็กผู้ชายมีนิสัยทำหยาบ ชอบเอาชนะ ชอบการแข่งขัน โดยผู้ชายจะเริ่มมองผู้หญิงด้วยความรู้สึกที่เปลี่ยนไปจากเดิม และผู้หญิงก็จะมองผู้ชายด้วยความรู้สึกตื่นเต้นแปลกใหม่เช่นกัน และเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ดังนั้น เมื่อใช้ อินเทอร์เน็ต ในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ดูสื่อลามกบวกกับฮอร์โมนที่

เปลี่ยนแปลง อาจทำให้เด็กอยากทดลองมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามากมาย เช่น ท้องก่อนวัยอันควร ปัญหาการล่อลวง เป็นต้น

ในปัจจุบัน พบว่า มีโรคที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ต คือ โรคเสพติดอินเทอร์เน็ต IAD (Internet Addiction Disorder) หรือโรค Webaholic ทำให้ผู้เสพติดมีความต้องการในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตสูง มีอาการอยากใช้อินเทอร์เน็ตคล้ายคนติดเหล้าที่อยากกินเหล้า (โรคพิษสุราเรื้อรัง) หรือคนติดยาเสพติดที่มีอาการอยากเสพยา มีความโหยหา ต้องการบ่อยๆ เมื่อว่างจะต้องหาโอกาสเข้าใช้อินเทอร์เน็ต เช่น ต้องการเข้าไปแชท ต้องการสื่บค้น แต่บางครั้งไม่รู้จะสื่บค้นอะไร แชนทหรือสื่บค้นแบบไม่มีเป้าหมายชัดเจนในการค้นหาข้อมูล ขอเพียงให้ได้เข้าไปเล่นก็ผ่อนคลายเป็นการติดไปไ้ระยะหนึ่ง

ลักษณะของผลกระทบทางด้านจิตใจและสังคม พบว่า เด็กในวัยนี้เป็นวัยที่ต้องการการปรับตัว โดยอาศัยการเลียนแบบบุคคลที่ชื่นชอบ (identification) การเลียนแบบนอกจากจะเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมือนกับบุคคลที่ตนเลียนแบบ รวมถึงจะยึดค่านิยมและมีความรู้สึกร่วมกับบุคคลที่เราเลียนแบบด้วย โดยการเลียนแบบไม่จำเป็นจะต้องเลียนแบบจากบุคคลจริง (Psychoanalytic Theory ; Defense mechanism : Freud, 1856 - 1939) และการเลียนแบบนั้นก็ต้องการเรียนรู้จากการสังเกต ซึ่ง อินเทอร์เน็ต เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางอ้อมของเด็กโดยอาศัยตัวแบบสัญลักษณ์(Symbolic Model) เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น(Social cognitive Theory ; Albert Bandura, 1989) ดังนั้น เมื่ออินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางการสื่อสารที่แพร่หลายและง่ายต่อการเข้าถึงเป็นอย่างมาก หากมีการกระทำใดๆ ที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ก็มักจะเป็นสิ่งดึงดูดให้เกิดการเลียนแบบตามได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้น อาจจะเป็นทั้งในแง่ดีและแง่ร้าย เช่น การถ่ายคลิปเพื่อนๆ แบลกๆลง YouTube การถ่ายภาพของตัวเอง หรือการเผยแพร่ภาพของคนอื่น อันเป็นการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมใหม่ๆให้กับตัวของเด็กเองและสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความเสื่อมเสียตามมามากมาย

เด็กวัยนี้จะใช้เหตุผลในการเลือกกระทำสิ่งที่กลุ่มยอมรับ เพื่อให้เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เพื่อต้องการรักษาสัมพันธภาพที่ดี (พัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ก ; Interpersonal Concordance or Good boy-Nice girl Orientation : Kohlberg) ดังนั้น เมื่อเด็กเห็นเพื่อนมีสังคมทาง อินเทอร์เน็ต กัน เด็กจึงรู้สึกอยากมีส่วนร่วมและอยากเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จึงเป็นสาเหตุให้เด็กเข้าหา อินเทอร์เน็ต ได้ง่ายขึ้น ในขณะที่เดียวกัน เมื่อเด็กใช้ อินเทอร์เน็ต ในระยะเวลาานานๆ ก็จะทำให้เกิดอาการติด จนกลายเป็นอยู่แต่กับสังคมของโลก cyber ไม่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะครอบครัว ทำให้ความเข้าใจน้อยลง เกิดความขัดแย้งกันมากยิ่งขึ้น

ด้านภาษายังเป็นอีกด้านหนึ่งที่อินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลอย่างมาก โดยมาจากการพิมพ์สนทนากันผ่าน Chat หรือ MSN ที่เรียกกันว่า ภาษาวิบัติ ซึ่งคือ ภาษาที่ถูกแปลงมาจากคำในภาษาเดิม ให้สามารถเขียนได้ในรูปแบบใหม่ หรือไม่ก็คิดกันขึ้นมาใช้เองหรือใช้เฉพาะกลุ่ม ซึ่งโดยส่วนใหญ่ภาษาวิบัตินี้มักจะผิดหลักในการเขียนอยู่เสมอ ถ้าจะให้แยกแยะได้ง่ายๆ คำที่ไม่อยู่ในพจนานุกรม และไม่เป็นที่ตามกฎของหลักภาษาไทย ซึ่งเด็กหลายคนหันมาใช้เนื่องจากเป็นภาษาที่พิมพ์ได้ง่าย หรือเพื่อแสดงอารมณ์ต่างๆ ในการสนทนาให้มีสีสันมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การใช้อินเทอร์เน็ตจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนอย่างมาก เพราะจากที่กล่าวข้างต้นว่า อินเทอร์เน็ตนั้นมีประโยชน์มากมาย แต่ในขณะเดียวกันถ้าเราใช้ไปในทางที่ผิด ผลเสียที่ได้กลับมานั้น ก็ทวีความรุนแรงได้มากมายเช่นกัน และในขณะที่เราไม่สามารถควบคุมความก้าวไกลของการสื่อสารที่ไร้พรมแดนได้นั้น เราจึงต้องหันมาจัดการกับตัวบุคคล ซึ่งก็คือ ตัวเด็ก โดยทุกฝ่ายต้องมีความร่วมมือและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมที่ตนอยู่ร่วมกัน

อิทธิพลสื่อต่อวัยรุ่น

ศิริกาญจน์ ยิ้มประยัติ วารสารวิชาการคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปีที่ 1
ฉบับที่ 1 : กุมภาพันธ์ 2548 หน้า 1

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่แพร่กระจายไปทุกหนทุกแห่งในสังคมที่จะไปได้ และปัจจุบันสังคมเริ่มมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม และผลกระทบที่เทคโนโลยีเหล่านี้มีผลต่อความเป็นอยู่ในระดับหนึ่ง แม้ว่าคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่มีโอกาสได้สัมผัสหรือได้รับประโยชน์โดยตรงจากการมีและการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวก็ตาม นั่นคือรูปแบบต่างๆ ทั้งสื่อสารมวลชน สื่อสารโทรคมนาคมและสื่อสารข้อมูลคอมพิวเตอร์ล้วนมีศักยภาพ ประชาชนในแต่ละพื้นที่ แต่ละชุมชนมีโอกาสรับทราบข้อมูลข่าวสารข้อมูลอย่างเท่าเทียม สื่อสารมวลชนจึงมีอิทธิพลมากต่อชีวิตของเราในปัจจุบัน โดยภาพรวมคือ ความเปลี่ยนแปลงจากสังคมเก่าไปสู่สังคมทันสมัย (Modern Society) สื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมากในด้านการสร้าง หรือการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติ และค่านิยมต่างๆ ของมวลชน มีผลต่อพฤติกรรมของประชาชน ประชาชนมักชอบมีพฤติกรรมเลียนแบบพฤติกรรมที่ปรากฏในสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กหรือเยาวชน ซึ่งปรากฏเสมอว่ามักจะมีประกบใจคลั่งไคล้ในพฤติกรรมต่างๆ ของดาราโทรทัศน์ ดาราภาพยนตร์ และพยายามลอกเลียนแบบหรือทำตามอย่าง เชื่อกันว่าสื่อมวลชนสามารถนำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) อันหมายความว่า วัยรุ่นสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่สื่อมวลชนนำเสนอและผลการเรียนรู้นั้น จะปรากฏออกมาเป็นบุคลิกภาพของเขา หากสิ่งที่ได้จากสื่อปลุกฝังสิ่งที่ตั้งใจให้พวกเขา พวกเขา ก็จะเป็นคนดีของสังคมต่อไป แต่ในทิศทางตรงกันข้ามสื่อก็สามารถปลุกฝังแนวความคิดเกี่ยวกับความก้าวร้าว และความรุนแรงได้เช่นกัน

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

จิราพร เพชรดำ,ไพบุลย์ แยมกลีกร และคณะ รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรม เบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา จังหวัดนครนายก (2554 หน้า 12-24)

ทฤษฎีกลุ่มจิตวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่นมีหลายทฤษฎี ในเนื้อหานี้จะนำทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของ ฟรอยด์ (Freud) เพราะเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับจิตใต้สำนึก อธิบายสาเหตุพฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ควรแก่การศึกษา 1. ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ เป็นการศึกษา “จิตใต้สำนึก” โดยวิธีเชื่อมโยงอย่างเสรี (Free association) โดยกล่าวถึงบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น (ปรีชา วิหกโค และคณะ , 2532) ดังต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น ฟรอยด์เห็นว่าเด็กวัยรุ่นมีพัฒนาการอยู่ในขั้นวุฒิภาวะทางเพศ ซึ่งมีลักษณะเด่นดังนี้ เด็กวัยรุ่นมีความสนใจเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่มีพัฒนาการอยู่ในขั้นวุฒิภาวะ สรีระจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สนใจเพศตรงข้าม พฤติกรรมทางเพศเกิดจากการกระตุ้น 3 แหล่ง คือ

- 1.1. สิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นอวัยวะสืบพันธุ์โดยตรง
- 1.2. เกิดความตึงเครียดทางสรีระ ซึ่งมี สาเหตุมาจากการกระตุ้นของต่อมเพศ
- 1.3. ความตึงเครียดทางจิต เป็นความรู้สึกที่ต้องการปลดปล่อยทางเพศให้โดยตรง

คินเซย์ (Kinsey , 1949) ได้ศึกษาข้อมูลการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแล้วได้ข้อสรุปสนับสนุนทฤษฎีของฟรอยด์โดยมีสถิติสูงสุดในช่วงวัยรุ่นอายุ 13 – 15 ปี

2. เด็กวัยรุ่นต้องการอิสระจากบิดามารดา จะเริ่มคบเพื่อนและยึดเพื่อนเป็นหลัก
3. เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ฉุนเฉียว เช่น โกรธง่าย เกิดความเครียดวิตกกังวล และคับข้องใจ จนเป็นสาเหตุของโรคประสาท

ฟรอยด์ ได้อธิบายว่าเมื่อเด็กวัยรุ่นเกิดวิตกกังวลขึ้น วัยรุ่นจะแสดงพฤติกรรมประเภทหนึ่ง เพื่อปกป้องตนเองให้รอดพ้นจากความวิตกกังวล เรียกว่า พฤติกรรมกลไกปกป้อง (Defenses Mechanism) โดยแสดงออกด้วยวิธีต่อไปนี้

1. การเก็บกด (Repression) เป็นการเก็บกดพฤติกรรมที่หากแสดงออกมาแล้วจะถูกสังคมตำหนิ เช่น การอิจฉาริษยา การก้าวร้าว
2. การทำตนตามอย่าง (Indentification) เป็นการเลียนแบบทั้งความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมของบุคคลที่มีอำนาจเหนือคนหรือบุคคลที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล เช่น อิจฉาริษยา ผู้มีอำนาจเหนือเด็กเช่น พ่อ – แม่ โดยรับเอาพ่อ – แม่มาเป็นแบบตนด้วยการเลียนแบบความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรม
3. การยึดแน่น (Fixation) เกิดขึ้นตั้งแต่ในวัยเด็ก เช่น วัยขวบปีแรกสนองอารมณ์โดยการ

ขับถ่าย (Anal Stage) ถ้าเด็กถูกฝึกรความต้องการก็จะยึดแน่นกับพฤติกรรมการใช้ปากสนองต้นทางจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เช่น พุดมาก ชอบเคี้ยว ชอบดูด ชอบคาบ เป็นต้น

4. การแสดงพฤติกรรมตรงข้าม พฤติกรรมใดที่สังคมตำหนิ เช่น การอิจฉา ริษยา มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมตรงกันข้าม เช่น อิจฉาแม่ก็จะแสดงพฤติกรรมห่วงใยแม่ เอาอกเอาใจแม่

5. การป้ายความผิดให้ผู้อื่น (Projection) เป็นการกลบเกลื่อนพฤติกรรมไม่ดีของตน เช่น คนตระหนี่มักจะว่าคนอื่นตระหนี่ ตนเองจะได้สบายใจ เพราะคนอื่นตระหนี่เหมือนกัน คนทุจริตก็มักจะว่าคนอื่นทุจริตแล้วตนสบายใจ

6. การถดถอย (Regression) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมเหมือนเด็ก ซึ่งเป็นวัยที่ตนเองรู้สึกปลอดภัยมีคนให้อภัย เช่น เมื่อเกิดวิกฤตกังวล บางคนจะแสดงพฤติกรรมแบบเด็ก เช่น อมนิ้ว พุดเสียงแหลมเหมือนเด็ก

7. พฤติกรรมเบี่ยง (Sublimation) พฤติกรรมเบี่ยงเป็นการแสดงพฤติกรรมเบี่ยงจากที่สังคมไม่ยอมรับ เป็นรูปแบบที่สังคมยอมรับ เช่น ความก้าวร้าว สังคมไม่ยอมรับมนุษย์จะแสดงเบี่ยงเป็นเล่นกีฬาที่รุนแรง ทำงานขะมักเขม้น หรือเสียใจกับการตายของหญิงที่ตนรัก ก็แต่งบทกวีรำพัน

ความหมายของพฤติกรรม (Behavior)

ประเทือง ภูมิภัทราคม (2540) ได้ให้ความหมายคำว่า “พฤติกรรม” ไว้ว่า พฤติกรรมหมายถึง การกระทำการแสดงออกของบุคคลในสภาพการใด สภาพการหนึ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ ได้ยินได้ และวัดด้วยเครื่องมือที่เป็นปรนัยได้

โสภา ชูพิกุลชัย (2529) บอกว่าพฤติกรรม คือการแสดงหรือการกระทำของสิ่งที่มีชีวิตมองเห็นและสังเกตได้ เช่น การเดิน การกิน การนอน การร้องไห้ การเล่น การเรียน ในกรณีที่มีมองไม่เห็นสังเกตไม่ได้ อาจใช้เครื่องมือทดสอบได้ การสังเกตพฤติกรรม ทำได้ตลอดเวลา พฤติกรรมแบ่งได้ดังนี้

1) พฤติกรรมแบบ Moiar คือ พฤติกรรมทั่วไปที่แสดงในรูปแบบของการกระทำสิ่งมีชีวิตแสดงเมื่อได้รับความพอใจหรือบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือแสดงเมื่อหลีกเลี่ยงภัยอันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตัวอย่างพฤติกรรมในลักษณะนี้ คือ การกระโดดดีใจเมื่อได้รับความสำเร็จหรือวิ่งหนีเมื่อมีคนไล่

2) พฤติกรรมแบบ Molecular เช่น การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ หรือต่อมต่างๆ เป็นต้นว่าการกระตุกที่หัวเข่าคนไข้ขณะที่หมอใช้เครื่องเคาะที่หัวเข่า

สุโท เจริญสุข (2515) พฤติกรรม หมายถึง การเคลื่อนไหวของร่างกายของบุคคลทั้งง่ายและยาก คนเรามีพฤติกรรมตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ เช่น การคิด การทำ การเคลื่อนที่ การแสดงตัวนานาชาติ

สรุป พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ทั้งที่สังเกตได้โดยตรงและสังเกตไม่ได้ ผู้กระทำรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ฟังประสงค์หรือไม่ฟังประสงค์ก็ตาม

สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรม

สุชา จันทน์เอม (2529) จากการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ทุกวัย พบว่า พฤติกรรมทุกชนิดที่แสดงออก มีจุดหมายปลายทางที่ผู้แสดงต้องการไปให้ถึงและมีหลักในการศึกษาพฤติกรรมดังนี้

- 1) พฤติกรรมทุกชนิดจะต้องมีสาเหตุ
- 2) พฤติกรรมที่เหมือนกัน อาจจะมาจกสาเหตุที่แตกต่างกัน
- 3) พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องเกิดมาจากสาเหตุเพียงอย่างเดียว แต่อาจจะเกิดมาจากหลายสาเหตุก็ได้

พฤติกรรมของเด็กย่อมมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความเจริญเติบโต ความเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ ตลอดจนความปรารถนาของหัวใจ นอกจากนี้ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมก็เป็นส่วนก่อให้เกิดพฤติกรรมขึ้นแก่เด็ก และสิ่งประกอบที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กก็คือตัวบุคคล เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อนฝูง และประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เด็กได้ติดต่อสัมพันธ์ด้วย แม้แต่ตัวเด็กเองก็ยังเป็นเหตุ เช่น เมื่อเด็กรู้สึกเกิดปมด้อย รู้สึกขาดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ เห็นตัวเองไม่มีค่า ก็ทำให้พฤติกรรมของเด็กเปลี่ยนแปลงไป สาเหตุของพฤติกรรมมีมากมายหลายอย่าง แต่ที่อยู่เบื้องหลังการแสดงออกของมนุษย์ส่วนใหญ่นั้น ได้แก่ แรงขับในตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นเพราะมีสิ่งจากภายนอกมากกระตุ้นอวัยวะสัมผัส สุนทรียสุข (2515) บอกว่าการเกิดพฤติกรรมมนุษย์เกิดมาจากแรงขับ (Drive) และจากแรงจูงใจ (Motive) เช่น จากการให้รางวัล , การลงโทษ , การแข่งขัน , การร่วมมือ

สุชา จันทน์เอม (2529) ได้สรุปสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมของเด็กจากนักจิตวิทยาว่า เนื่องมาจากความต้องการ 2 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการทางร่างกายหรือความต้องการทางสรีระ ความต้องการประเภทนี้ คือความต้องการที่จำเป็นของการมีชีวิต เช่น ต้องการอาหารเพื่อบรรเทาหิว ต้องการอากาศหายใจ ต้องการขับถ่าย หากไม่บกพร่อง เด็กก็จะเกิดความสุขและความพอใจ หากขาดสิ่งที่กำลังกระหายหรือต้องการ ก็เป็นเหตุให้เด็กดิ้นรนเพื่อให้สิ่งที่ขาดมา

2. ความต้องการทางสังคม ถ้าหากพฤติกรรมของเด็กมีสาเหตุมาจากความต้องการแค่เพียงอย่างเดียว การเข้าใจพฤติกรรมของเด็กก็ง่าย เพราะมีสาเหตุจำกัดและมองเห็นได้ชัด แต่เนื่องจากมนุษย์เราเป็นสัตว์สังคม เด็กจึงมีความต้องการทางสังคมขึ้น เช่น ต้องการความรัก ความสำเร็จ ต้องการให้คนอื่นยกย่อง ยอมรับนับถือ

ต้องการเป็นอิสระและอื่นๆ เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ต้องการ พฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกมานั้นนั่นหมายถึง พฤติกรรมที่ผิดปกติ ที่เรียกว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behavior)

ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พระธรรมปิฎก (เทพดล) พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นศัพท์ใหม่ หมายถึง พฤติกรรมที่ผิดปกติ จาก พฤติกรรมของคนส่วนใหญ่

ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร (2524) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาว่า หมายถึง พฤติกรรมที่ เบี่ยงเบนไปจากปกติของสังคมหนึ่งๆ เคสเลอร์ (Kessler, 1966) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาว่า เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างไม่เหมาะสมนั่นคือไม่เหมาะสมกับอายุของเด็ก ตลอดจนไม่เหมาะสมกับการเวลา สถานที่ ที่พฤติกรรมนั้นเกิดในการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเป็นส่วนบุคคลหลาย อาชีพได้ให้ความสนใจศึกษากันมาก เช่น นักจิตวิทยา นักการศึกษา นักกฎหมาย ตลอดจนนักสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมที่เป็นปัญหาถ้าเกิดขึ้นกับเด็กคนใดย่อมส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้าน ต่างๆของเด็กคนนั้น เช่น พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนพัฒนาการทางด้าน จริยธรรม ซึ่งยังเป็นต่อสังคมส่วนรวมอีกด้วย นักจิตวิทยาพยายามศึกษาสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็น ปัญหา รวมถึงวิธีการที่จะแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นๆ ซิกมันด์ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิต วิเคราะห์ได้ทำการศึกษาค้นไขโรคจิตที่ทำการรักษากับเขาพบว่า พฤติกรรมที่มีปัญหาส่วนใหญ่มักจะมี รากฐานมาจากวัยเด็ก นั่นก็คือ ประสบการณ์ในวัยเด็กที่ได้รับ จะส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและพฤติกรรม นั้นๆ จะคงอยู่จนถึงวัยรุ่นและผู้ใหญ่ ถ้าเด็กได้รับประสบการณ์ที่มีผลทำให้เกิดความคับข้องใจทางจิต มีความกดดันทางอารมณ์หรือประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดปมด้อย ก็จะเป็นผลทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้ตั้งนั้นจะเห็นได้ว่า สภาวะแวดล้อมรอบตัวเด็ก เช่น บ้าน โรงเรียน ชุมชน กลุ่มเพื่อน ย่อมมีผลต่อพฤติกรรม ของเด็กทั้งสิ้น นอกจากสภาวะแวดล้อมรอบตัวเด็กจะมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ความบกพร่องทางด้าน ชีวภาพของร่างกายก็ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้เช่นกัน เช่น ความบกพร่องของประสาทสัมผัสและ ภาษา จะก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องการพูดพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่นำศึกษา สังเกตเพราะถ้า เกิดพฤติกรรมที่มีปัญหาขึ้นเมื่อใดจะได้รับการแก้ไขได้ทันที่ เพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมนั้นๆ เป็นพฤติกรรมอยู่ อย่างถาวร และเพื่อที่จะจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับปัญหานั้น เพื่อให้เด็กได้มีการพัฒนาไป อย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะของพฤติกรรมเบี่ยงเบน ที่เรียกว่า เด็กเกเร

ลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบน เรียกอีกแบบหนึ่งว่า “เด็กเกเร” (Juvenile delinquency) จึงจัดเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทั้งจากความหมายและการจัดประเภทของนักจิตวิทยา นักการศึกษา

1) ความหมายของเด็กเกเร

สุชา จันท์น้อม (2527) ได้ให้ความหมายของเด็กเกเรจากการรายงานองค์การสหประชาชาติไว้ว่า คือ ความประพฤติของเด็กวัยรุ่นทุกรูปแบบที่กระทำผิด เป็นเรื่องของการปรับตัวไม่ได้หรือสะท้อนให้เห็นถึงความน่าสงสาร เช่น การไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่ ความเหลือเชื่อ การไม่เคารพผู้ใหญ่ และอื่นๆ

James S. Plant ได้ให้คำนิยามไว้ว่า “เด็กที่พาลเกเร คือ เด็กที่ไม่ได้รับประทานอาหารเพียงพอกับความต้องการของร่างกาย เด็กเหล่านี้ไม่มีโอกาสเจริญเติบโตเท่าเทียมกับเด็กอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้เด็กหาทางออกโดยประพฤตินั้นไปในทางก้าวร้าว (Aggressive) และก่อความยุ่งยากให้แก่ผู้ใหญ่อยู่เสมอ เด็กพวกนี้มักจะเป็นเด็กวัยรุ่นเป็นเด็กที่บิดามารดาไม่ได้เอาใจใส่ และมีฐานะยากจนกว่าเด็กทั่วไป

Kvasaceus (1985) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า “เด็กเกเร” ได้แก่ เด็กที่แสดงความรู้สึกออกมาในลักษณะที่เป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น และพฤติกรรมของเด็กพวกนี้จะบอกรู้ถึงความต้องการของเขา

Schiele (1962) ได้ให้คำนิยามของพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมไว้ดังนี้

1. เด็กเกเรนั้นอยู่ภายใต้ความรู้สึกว่าตนมีความผิดเสมอ จึงพยายามที่จะหาวิธีป้องกันตนเองโดยใช้วิธีต่างๆ ด้วยเหตุนี้เองเด็กเกเรจึงได้หาทางออกด้วยการกระทำที่ต่อต้านสังคมและได้รับโทษจากผู้ใหญ่อยู่เสมอ
2. ในทางตรงข้าม พฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมอาจ หมายถึง การที่เด็กเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือและเรียกร้องให้ผู้อื่นสนใจตนเอง ตลอดถึงต้องการทดแทนสิ่งที่ตนขาดหายไปในวันเด็ก

สรุปได้ว่า การที่เด็กแสดงพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมนั้น เด็กทำเพื่อ

- (1) เรียกร้องความสนใจ
- (2) เด็กกำลังมีความหวัง
- (3) เด็กต้องการให้ผู้ใหญ่เข้าใจตน

หรือ เป็นวิธีหนึ่งที่เด็กพยายามหาทางช่วยเหลือตนเองตลอดถึงการป้องกันตนเองโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ ดังนั้น การที่ผู้ใหญ่จะยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือเด็กพวกนี้จะต้องเป็นไปในทางเห็นอกเห็นใจ แนะนำตักเตือนอย่างนุ่มนวล ไม่ควรใช้วิธีรุนแรงใดๆ ทั้งสิ้น

2) ประเภทของเด็กเกเร

เด็กเกเร (Delinquents) แบ่งได้ 2 พวก Kvaraceus (1985) อ้างถึงใน สุชา จันทน์เอม, 2527

1. เด็กเกเรชั่วคราว (Pseudo-Delinquents) ได้แก่ เด็กที่ประพฤติดั้งเดิมแนวสังคมยอมรับเพียงชั่วคราวเท่านั้น เด็กเหล่านี้ทำความผิดชั่วคราวและกลับตัวใหม่ได้ เช่น ในขณะที่ไปเชียร์ฟุตบอล เด็กอาจแสดงความก้าวร้าวออกมาบ้าง แต่หลังจากนั้นก็กลับเป็นปกติอีกเด็กจำนวนมากนี้มีอยู่มากในทุก ๆ สังคม

2. เด็กเกเรแท้ (True- Delinquents) เป็นเด็กที่ปรับตัวไม่ได้ดีและเคยได้รับความกระทบกระเทือนทางอารมณ์มาก เด็กพวกนี้มักทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำอีกจนติดเป็นนิสัย และมักจะกระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมาย เช่น ประกอบอาชญากรรม, โจรกรรม เป็นต้น สำหรับเด็กพวกเกเรแท้ (True- Delinquents) แบ่งย่อยได้อีกคือ

2.1. พวกที่ได้รับความกระทบกระเทือนทางอารมณ์ หรือพวกที่เป็นโรคประสาท (The emotionally disturbed and neurotic delinquent) ได้แก่ พวกที่ผู้ปกครองขัดใจจนเกินไป ทำให้เด็กหาทางแสดงพฤติกรรมเกเรออกมา และเป็นพวกที่มีความตึงเครียด (Tensions) และมีความคับข้องใจ (Conflicts) ตลอดเวลา จึงพฤติกรรมก้าวร้าวเกเร

2.2. พวกแก่สังคม (The socialized delinquent) ได้แก่ พวกที่ชอบแสดงความเก่งหรือความดีเด่นของตนออกมา และในหมู่พวกของตนจะเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง พฤติกรรมดังกล่าวไม่ได้เกิดจากอารมณ์รุนแรงหรือกระวนกระวายใจ เพียงแต่ต้องการแสดงออกเท่านั้น

2.3. พวกอ่อนสังคม (The unsocial delinquent) พวกนี้มักจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อบุคคลที่เป็นศัตรูกับงานเท่านั้น เป็นพวกที่ชอบอยู่คนเดียวไม่ชอบรวมหมู่รวมพวก แม้แต่กับพวกเกเรด้วยกัน พวกนี้ความจริงเป็นพวกมีความปลอดภัยและได้รับการเลี้ยงดูดีพอสมควรจากความหมายและประเภทของเด็กเกเร จึงเป็นรูปศัพท์หนึ่งที่ใช้เรียกเด็กที่มีพฤติกรรมที่ผิดปกติ หากได้รับการแก้ไขไม่ถูกต้องก็จะกลายเป็นปัญหาของสังคมต่อไป

4. ข้อมูลสนับสนุนด้านรูปแบบศิลปกรรม

ศิลปะลัทธิเหมือนจริง หรือ สัจนิยม (Realism)

ศิลปะลัทธิเหมือนจริง (Realism) ในทางสุนทรียศาสตร์หมายถึง คตินิยมทางศิลปะที่ยึดถือหลักการสร้างงานให้เหมือนจริงและเป็นจริงดังที่สายตาเห็นอยู่ บางครั้งมีความหมายใกล้เคียงกับ ธรรมชาตินิยม จะแตกต่างกันบ้าง ตรงที่ธรรมชาตินิยมเน้นไปที่ธรรมชาติทั่วไป สัจนิยมเน้นชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ โดยเห็นว่าในความจริงนั้นมีความงามอย่างสมบูรณ์อยู่แล้ว ซึ่งมีความหมายตรงข้ามกับศิลปะอุดมคติ (Ideal Art) ส่วนในทางศิลปะหมายถึง ขบวนการของศิลปินกลุ่มหนึ่งในประเทศฝรั่งเศส เมื่อประมาณ ค. ศ. 1850-1875 นิทรรศการศิลปะสัจนิยมนี้จัดแสดงครั้งแรกในปีค. ศ. 1855 โดย กุสตาฟ กูร์เบ (ค. ศ. 1819-1877) ศิลปะสัจนิยมแห่งคริสต์ศตวรรษที่ 19 มุ่งด้านเนื้อหาเรื่องราวของศิลปะลัทธิจินตนิยมและคลาสสิกใหม่ด้วยวิธีการแสดงออกที่เป็นกันเอง โดยการถ่ายทอดเรื่องราวในชีวิตประจำวันอย่างเปิดเผยหรือค่อนข้างรุนแรง39 ดังนั้นศิลปะลัทธิเรียลลิสม์(Realism) จึงหมายถึงลัทธิที่มีแนวคิดและการสร้างงานโดยยอมรับสภาพความจริง เป็นความจริงที่มองเห็นได้และพิสูจน์ได้ ในทางศิลปกรรมหมายถึง ผลงานที่เป็นความจริงทั้งเรื่องราวเนื้อหาและรูปแบบในทางภาษาไทยได้มีบัญญัติศัพท์ไว้ว่า สัจนิยม, สัจธรรมนิยม, อัจฉริยะ, หรือ ประจักษ์นิยม ศิลปินกลุ่มเรียลลิสม์เชื่อว่า ความจริงแท้คือความเป็นอยู่จริงๆ ของชีวิตมนุษย์ ความงามอยู่ในทุกหนทุกแห่ง ศิลปะคือการเลียนแบบตามที่ตาเห็นและเป็นเรื่องเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคนศิลปินควรจะบันทึกเหตุการณ์ที่เป็นความจริงในยุคนั้นของตน มากกว่าการสร้างงานแนวคลาสสิกและโรแมนติกแบบโบราณนิยม ดังนั้น ศิลปินกลุ่มนี้จึงนิยมเขียนภาพที่มาจากประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่นความยากจน ความเหลื่อมล้ำในสังคม การประท้วงสังคม หรือการปฏิวัติ และจะเน้นรายละเอียดให้เหมือนจริงมากที่สุด ศิลปินที่สำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ โดเมียร์ (Honoré Daumier, ค. ศ. 1808-1879), กุสตาฟ กูร์เบ (Gustave Courbet, ค. ศ. 1819-1877), มาเน็ต (Edouard Manet, ค. ศ.1832-1883) ส่วน ธรรมชาตินิยม (Naturalism) นั้นหมายถึง คตินิยมทางศิลปกรรมที่มุ่งเสนอเรื่องราวตามธรรมชาติ เนื้อหาสาระสำคัญคือ การแสดงความขัดแย้งในความไม่ค่อนเป็นธรรมชาติของอุดมคตินิยมและไม่เห็นด้วยกับการใช้อารมณ์จินตนาการอย่างฟุ้งเฟ้อจนเกินไปของจินตนิยม ผลงานที่แสดงความเป็นธรรมชาตินิยมในทางศิลปกรรมนั้นจะต้องแสดงเรื่องราวเนื้อหาของธรรมชาติอย่างเที่ยงตรงและเต็มไปด้วยศรัทธากล่าวคือ ทำหน้าที่ประจักษ์ระจกเงาสะท้อนให้เห็นสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติโดยใส่

1 เดือนรุ่งฟ้า เพ็ญไพสิฐ, "การศึกษาวิเคราะห์สุนทรียศาสตร์ในผลงานจิตรกรรมของ อาจารย์ทวี นันทขว้าง". 2553 หน้า 105-106

อารมณ์ จินตนาการและความฝันส่วนตัวให้น้อยที่สุดหรือแทบจะไม่มีเลย ธรรมเนียมนิยมมีความหมายคล้ายคลึงกับสัญนิยมบางประการ จะแตกต่างกันไปบ้างก็ตรงที่เป้าหมายของกลุ่มสัญนิยมมุ่งเน้นไปในเรื่องสังคมและชีวิตของมนุษย์ ส่วนกลุ่มธรรมเนียมชอบแสดงถึงสิ่งต่างๆ ทั่วไปในธรรมชาติ

โดยเฉพาะเกี่ยวกับทิวทัศน์ของขุนเขาลำเนาไพรและแสดงเจตนาที่ศึกษาลอกเลียนธรรมชาติด้วยความสนใจและเปี่ยมด้วยความศรัทธาไม่ว่าสิ่งนั้นจะแลดูน่าเกลียดหรือสวยงามเพียงใดก็ตาม⁴¹

ศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism)

เซอร์เรียลลิสม์ เป็นรูปแบบศิลปะที่พัฒนาผสมผสานระหว่างศิลปะดาดา (Dada) ที่มีแนวความคิดอยู่บนพื้นฐานทางอารมณ์ มีการแสดงออกในทางเยาะเย้ย ถากถาง มองโลกในแง่ร้ายและต้องการปลดปล่อยจิตไร้สำนึกให้แสดงพฤติกรรมออกมาอย่างอิสระเต็มที่ ทั้งจากหลักปรัชญาภาษาวิธีที่ว่าด้วยการจาะไนแยกแยะเหตุและผลของ เฮเกิล (Georg Wilhelm Friedrich Hegel, ค. ศ.1770-1831) และจากทฤษฎีทางจิตวิทยาของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, ค. ศ. 1856-1939) เรื่องจิตใต้สำนึกมาใช้โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่การแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝันและอารมณ์จินตนาการค่อนข้างโน้มเอียงไปในทางกามวิสัย(Erotic)⁴⁹ ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึกซึ่งเราฝังความอยากอันเป็นกิเลสที่ยังไม่ได้ขัดเกลาเอาไว้ ดังนั้น ความป่าเถื่อนจึงไม่ได้หายไปจากมนุษย์ หากแต่หลบซ่อนอยู่ในส่วนลึกของจิตใฝ่มนุษย์นั่นเอง การที่ไม่ได้ถูกแสดงออกมาอย่างเต็มที่นั้นเนื่องจาก พฤติกรรมของมนุษย์ล้วนถูกบังคับควบคุมไว้ด้วยกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ ทางสังคม หลักการของเซอร์เรียลลิสม์จึงเน้นในเรื่องจินตนาการซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออก จินตนาการคือจิตไร้สำนึกซึ่งเป็นภาวะของความฝันที่นำไปสู่การสร้างสรรค์งานศิลปะให้สมบูรณ์และเต็มไปด้วยความหมายต่อความรู้สึกของมนุษย์ ศิลปินเซอร์เรียลลิสม์เชื่อว่า จิตใต้สำนึกเป็นพลังสร้างสรรค์ที่แท้จริงและสามารถปลดปล่อยออกมาได้ด้วยการกระทำที่เป็นอิสระจากเหตุผลและกฎเกณฑ์ของสังคมนั้นคือศิลปะแบบเหนือจริง ดังที่ อังเดร เบรตอง (Andre Breton, ค.ศ. 1896-1966) กวีคนสำคัญของฝรั่งเศสและผู้นำกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์คนหนึ่ง ได้กล่าวไว้ว่า “เซอร์เรียลลิสม์มีวัตถุประสงค์เพื่อแยกภาวะที่ตรงข้ามระหว่างความฝันและความจริงออกจากกันไปสู่ความจริงที่สมบูรณ์ คือ สูดยอดของสัจธรรม (Super-reality)”⁵⁰ ศิลปินเซอร์เรียลลิสม์ที่สำคัญ คือ มาร์ค ชากาล (March Chagall, ค. ศ. 1887-1985), ซัลวาดอร์ ดาลี (Salvador Dali, ค. ศ. 1904-1989), มักซ์ แอนส์ (Max Ernst, ค. ศ. 1891-1976), ฮวน มิโร (Juan Miro, ค. ศ. 1893-1983

การรับรู้ทางการเห็น มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ศิลปะ โดยเฉพาะทัศนศิลป์ เพราะการรับรู้ทางการเห็น คือ กระบวนการของการเห็นที่ได้เลือกสรรสิ่งที่เห็นเป็นข้อมูลของการรับรู้ แล้วป้อนเข้าสู่ความรู้สึกนึกคิดทางสมอง และจิตใจเป็นตัวแปรออกมา เป็นความหมาย จากสิ่งที่เห็นว่าเป็นอะไร หรือหมายถึง อะไรชั่วขณะที่เห็น และการแปลความหมายที่เห็นนั้น จะถูกต้องหรือเห็นด้วยกันทุกคนหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับมุมมองและ

ประสบการณ์ ทางการเห็นของแต่ละบุคคล เพราะฉะนั้นกระบวนการของการรับรู้ทางการเห็น นอกจากจะเป็น การปูพื้นฐาน และช่วยพัฒนาทางการเห็นเพื่อให้เป็นผู้มีทั้งประสบการณ์ทางการเห็น และรอบรู้ทางการเห็น (Visual Literacy) เพื่อเป็นการเตรียมตนเองในการดูงานศิลปะและการวิจารณ์ศิลปะ การรับรู้ทางการเห็นของ มนุษย์ จากการสัมผัสสิ่งรอบตัวมี 2 แบบ คือ

1. การรับรู้ทางการเห็นแบบปกติ เป็นการรับรู้โดยสัญชาตญาณ ที่ใช้เพื่อความอยู่รอดของชีวิต หรือ เพื่อประโยชน์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการรับรู้โดยไม่ต้องฝึกฝนจะมีการพัฒนาการโดยธรรมชาติ เช่น เมื่อเรากำลังจะ ข้ามถนน ก็ต้องดูความปลอดภัยจากรถที่วิ่งไปมา เมื่อมีความปลอดภัยแล้วจึงข้าม เป็นต้น

2. การรับรู้ทางการเห็นแบบไม่ปกติ เป็นการรับรู้นอกเหนือจากการรับรู้ปกติ ที่ไม่ใช่เพื่อความอยู่รอด ของชีวิต เป็นการรับรู้ทางสุนทรีย์ ซึ่งต้องมีการเรียนรู้ ฝึกฝน เพื่อให้เกิดการรับรส (Taste) เป็นประสบการณ์ ทางความงาม เพราะการรับรู้ความงาม ถ้าไม่เข้าใจ ก็จะลืมนเวียนหายไป ไม่สะสมเป็นประสบการณ์ เพราะ ความงามโดยเฉพาะความงามทางศิลปะ ต้องเรียนรู้ ฝึกฝนประสาทการรับรู้ในด้านที่เกี่ยวข้อง เช่น ทฤษฎี ศิลปะ แนวทางการสร้างงานของศิลปิน ในยุคสมัยต่าง ๆ เป็นต้น

¹ปรัชญาศิลปะ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทางสุนทรียศาสตร์แต่มีขอบเขตการศึกษาที่แคบ กว่าโดยมุ่งพิจารณาเฉพาะผลงานศิลปะเท่านั้น ไม่รวมถึงสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ศิลปะหรือวัตถุอื่นที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ผลงานศิลปะเป็นสิ่งที่ศิลปินใช้นำเสนอปรัชญาและทัศนคติของตนในทางอ้อมการที่จะศึกษาศิลปะให้เข้าใจ จึงต้องศึกษาถึงพัฒนาการและอิทธิพลต่างๆ ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ รวมถึงอิทธิพลที่ศิลปะมีต่อ สิ่งอื่นประกอบกันจึงจะสามารถเข้าใจศิลปะได้อย่างสมบูรณ์ โดยนักปรัชญาและนักสุนทรียศาสตร์ได้ให้นิยาม ความหมายของศิลปะไว้ 3 ทฤษฎี คือ

ก. ทฤษฎีการเลียนแบบ (Representation Theory) ซึ่งเชื่อว่า ศิลปะคือการลอกเลียน แบบธรรมชาติ (Representational) แต่นักปรัชญากลุ่มนี้ก็มีแนวคิดเรื่องการเลียนแบบที่ต่างกัน เพลโต มองว่า ศิลปะเป็นเพียง จินตภาพ (Image) ที่เลียนแบบมาจาก ปรากฏการณ์ของสรรพสิ่ง (Art imitates the appearances of things) ในโลกแห่งผัสสะที่ห่างไกลจาก แบบสากล (Universal thing) แต่อริสโตเติลกลับมองว่า ศิลปะเป็นการเลียนแบบจากต้นแบบหรือแก่นสารของสิ่งต่างๆ โดยตรง ส่วน กอมบริชและกู๊ดแมนมองว่า ศิลปะเป็น สัญลักษณ์ (Symbol) ชนิดหนึ่งที่ศิลปินใช้เพื่อ การแทนค่า (Substitute) หรือ การบ่งถึง (Denotation) บางสิ่งจากโลกภายนอก

1 เตือนรุ่งฟ้า เพ็ญไพสิฐ, "การศึกษาวិเคราะห์สุนทรียศาสตร์ในผลงานจิตรกรรมของ อาจารย์ทวี นันทขว้าง". 2553 หน้า 105-106

ข. ทฤษฎีรูปทรงนิยม (Formalist Theory) เบลล์และฟรายด์เชื่อว่า รูปทรงบริสุทธิ์ (Pure form) อันหมายถึง ทัศนธาตุ (Visual elements) ต่างๆ นั้นเป็นหัวใจสำคัญของศิลปะที่มีอยู่ในผลงานศิลปะทุกชิ้น ความรู้สึกสุนทรีย์ที่มีต่อผลงานศิลปะเกิดจากการรับรู้ต่อรูปทรงบริสุทธิ์ซึ่งมีความหมายในตัวเองที่เรียกว่า รูปทรงแห่งนัยยะ (Significant Form) เท่านั้น ไม่ใช่มาจากเนื้อหาของศิลปะ เป็นการแสดงความคิดในการ สร้างสรรค์งานศิลปะ โดยเน้นการนำมูลฐานของศิลปะ (Element of Visual Art) เช่น สี น้ำหนัก เส้น รูปร่าง พื้นผิว มาใช้โดยตรง ผลงานที่ปรากฏอาจมีลักษณะลดทอน เป็นเหลี่ยมเป็นมุม อย่าง รูปร่าง เรขาคณิต และถ่ายทอดออกมา ในลักษณะ กึ่งนามธรรม (Semi-Abstract) การถ่ายทอด ในลักษณะนี้อาจกล่าวได้ว่า ถ่ายทอดโดยให้ความสำคัญ แก่ธรรมชาติที่น้อยลงและ เพิ่มความสำคัญ ที่ตัวบุคคลผู้สร้าง ศิลปกรรมมากขึ้น เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบ ธรรมชาติกับความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการ สร้างสรรค์ของศิลปิน เป็นการแสดงสภาวะสัมพันธ์ระหว่างวัตถุกับจิต ให้ปรากฏในรูปกึ่งนามธรรมนี้จะสังเกตจากผลงานศิลปะประเภทนี้ได้ว่า รูปแบบของธรรมชาติ ที่นำมา เป็นสื่อ นั้น ถูกลด สกัด ตัดทอนลง การจัดวางก็ไม่ได้คำนึงถึงกฎเกณฑ์ของ ความเป็นจริงตามธรรมชาติ ศิลปินจะตัดทอนเอารูปแบบ บางส่วน จากธรรมชาติมาเป็นสื่อความรู้สึกนึกคิดของตน ให้ผู้ดูได้รับรู้ เช่น ใช้รูปแบบของธรรมชาติมาเป็นสื่อ แสดงในเรื่องราวที่ตนต้องการแสดง หรือใช้เป็นสื่อ แสดงเทคนิค วิธีการของตน เป็นต้น

ค. ทฤษฎีการแสดงออก (Expression Theory) ที่มีแนวคิดต่างกันคือ โครเชเชื่อว่าศิลปะ เป็นอรรถัตติญาณภายในของศิลปิน (Art is vision or intuition) คอลลิงวูดเชื่อว่า ศิลปะเป็นกระบวนการระบายอารมณ์ความรู้สึกของศิลปินออกมา (Expression as Process) ดิวอี้เชื่อว่า การแสดงออกทางศิลปะ เป็นการกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้ชม (Expression as Evocation) ตอลสตอยเชื่อว่า การแสดงออกทางศิลปะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างศิลปินกับผู้ชมโดยมีผลงานศิลปะเป็นสื่อกลาง (Expression as Communication) ส่วนคูเคสและบราวส์มาเชื่อว่า การแสดงออกเป็นคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวงานศิลปะ (Expression as Property of the Work of Art) แต่เป็นคุณสมบัติที่ต่างกัน

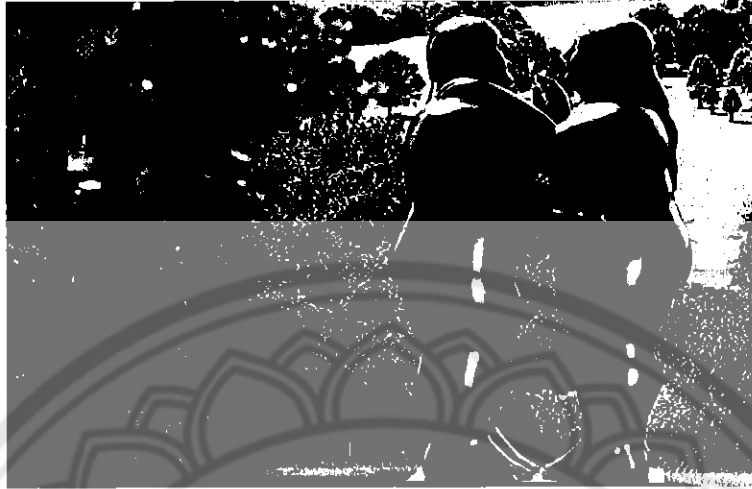
สัดส่วน

อ.ชลุด นิมเสมอ (2531 หน้า 162) สัดส่วน (Proportion) เป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด (Dimension) ในส่วนต่างๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปทรง ที่เราเห็นคนหัวโต ตัวเตี้ย คนขยาว หรือคนขาสั้นเกินไป ก็เพราะเขามีสัดส่วนที่ผิดไปจากธรรมดาของคนทั่วไป ในศิลปะก็มีความเป็นธรรมดาของสัดส่วนนี้อยู่ สัดส่วนเป็นเรื่องของความรู้สึกทางสุนทรียภาพและของอุดมคติ การสมสัดส่วนนี้หมายรวมไปถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของ สี แสง เงา และทัศนธาตุอื่นๆ ด้วย

ศิลปะนั้นมิได้สร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ทางความงามของรูปทรงเพียงอย่างเดียว แต่สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกด้านอื่นอีกมาก สัดส่วนจะช่วยเน้นความรู้สึกของงานศิลปะให้เป็นไปตามเจตนาของศิลปิน

อิทธิพลของศิลปิน

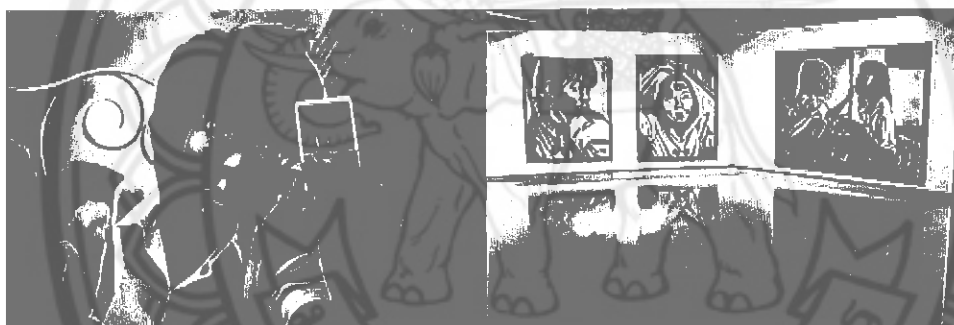
Fernando Botero

ศิลปินที่มีผลต่อรูปทรงที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา คือ Fernando Botero ศิลปินที่มีลักษณะงานเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวคือจะมีลักษณะอ้วน มีปริมาตร สัดส่วนของคนที่เพิ่มขยายนั่นส่งตรงความรู้สึกขบขัน อ่อนโยน ภาพของ Botero สะท้อนความงามที่แตกต่างไปงานศิลปะของเขาไม่ใช่การ์ตูนแต่เมื่อใดที่ผู้คนได้เห็นภาพอ้วนๆ ย่อมปรากฏรอยยิ้มสัดส่วนอันแปลกเปลี่ยนนำพาความโดดเด่นให้กับงานของเขา “ชีวิต” ที่ปรากฏในงานศิลปะของ Botero ซึ่ง เปี่ยมด้วยความอุดมสมบูรณ์ อาจล้อเลียนเสียดสีความมั่งคั่งล้นเหลือ “เกินขนาด” ของการมีชีวิตอยู่ของชนชั้นสูง ส่งผลกระทบต่อรูปแบบในการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้า ในด้านของ ปริมาตร สัดส่วนของคนที่เพิ่มขยายคนเกินความเป็นจริง

Chen Wen ling

ผลงานของศิลปินจีน Chen Wen Ling เป็นการแสดงเนื้อหาของการบริโภคนิยม มุมมองต่อสังคม ส่งผลกระทบต่อข้าพเจ้าในด้านมุมมองการนำเสนอ การเสียดสีสังคม รูปแบบ สีเส้น ของงานประติมากรรมที่โดดเด่น มีลักษณะกึ่งเหมือนจริง

อัมรินทร์ บุพศิริ

นักเรียน นักเรียน มายาจريتในเครื่องแบบดูจากเครื่องแบบที่หุ้มห่อร่างบอบบางแล้ว เธอน่าจะเป็น “นักเรียน” ชั้นมัธยมต้นจากที่ไหนสักแห่ง แต่พอพิเคราะห์อย่างถี่ถ้วน ตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า เราก็คงเกิดอาการไม่มั่นใจขึ้นมาทันควัน เธออาจไม่ใช่ “นักเรียน” เพราะ จากสีเส้นของเครื่องสำอางที่บรรจงแต้มลงบนแก้ม อีกทั้งลิปสติกสีแบร์ด อายไลเนอร์เข้มคล้ำรอบขอบตา และมาสคาราถูกปิดองงาม ล้วนชวนให้เราสงสัย ในความเป็นนักเรียนของเธอคนนี้ กระเจงเงาแต่ละบานสะท้อนให้เห็นว่าพวกเธอรักที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง จาก พฤติกรรม “เลียนแบบ” ความเป็น “นักเรียน” ้วยละอ่อนค่อยๆ จางหายไปทีละน้อย ด้วยเพราะ เครื่องสำอางที่เคลือบปิดความน่ารักของพวกเธอจนมิดชิดตามกฎแห่ง “การลอกเลียน”

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์ (Method of Creation)

ความบันดาลใจ (Fundamental Inspiration)

คุณค่าของคนในสังคมเกิดจากความคิด และความรู้สึกที่มีอยู่ในส่วนลึกจากภายในจิตใจ แต่การแสดง สภาวะการแปรเปลี่ยนภายในจิตใจของมนุษย์ จากบุคลิกภาพของความเชื่อและทัศนคติของคนใน สังคม สามัญลักษณะ¹ นี้ ไม่ได้แสดงตัวของมันเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในวัยเด็กเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุด เต็มไป ด้วยความสนุกสนานและจินตนาการความคิดฝันที่เป็นอิสระ ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วก็จะรับสิ่งต่างๆ ได้ง่ายกว่า วัยผู้ใหญ่ และจะแยกแยะไม่ได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด เป็นช่วงเวลาของการเลียนแบบ ช่างสังเกต จดจำ และ แสดงออกโดยปราศจากอคติหรือการแสเสร้าง แต่กลับถูกผลกระทบของพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของสังคมจน ส่งผลให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนในพฤติกรรมนั้น เห็นทัศนคติใหม่ เห็นแง่มุมใหม่ ในสังคมที่เต็มไปด้วย ความหลากหลายของการดำรงอยู่ ภายใต้ความเป็นสังคมที่ซับซ้อนและเร่งเร้า อิริยาบถที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ ตลอดทั้งวันนี้ จะทำให้เรารู้สึกเหมือนกับว่า ไม่ได้บังคับบังคับตัวเองให้ต้องเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด ทั้งที่ ความจริงแล้ว ก็ล้วนบังคับบังคับตนเองให้ต้องเปลี่ยนแปลงแตกดับเสื่อมสลายไปเป็นปกติทั้งสิ้น

แนวความคิด (Concept)

เพื่อต้องการแสดงบุคลิกภาพของความเชื่อและทัศนคติของคนในสังคม ความเชื่อในแง่ของวัตถุนิยมหรือ วิธีการดำเนินชีวิตที่มีอยู่จริง การกำเนิด การดำรงอยู่ ความแปรเปลี่ยนไป และเสื่อมสลาย ที่มีความสัมพันธ์กัน อย่างแยกไม่ออก ส่งผลถึงมุมมองทางสถานภาพและบทบาทของแต่ละบุคคลที่ในสังคม การแสดงอัตลักษณ์² ความเป็นวัตถุนิยม โดยแสดงออกผ่านช่วงวัยเด็ก ที่สดใส เต็มไปด้วยความสนุกสนานและจินตนาการความคิด ฝันที่เป็นอิสระ เป็นสมาชิกหนึ่งของสังคม มีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินชีวิตของฝูงชนในยุค วัตถุนิยม เกิดอิทธิพลต่อจินตนาการ พฤติกรรมของเด็ก จนส่งผลให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนใน พฤติกรรมนั้น เห็นทัศนคติใหม่ เห็นแง่มุมใหม่ ในสังคมที่เต็มไปด้วยความหลากหลายของการดำรงอยู่ ภายใต้ ความเป็นสังคมที่ซับซ้อนและเร่งเร้า จึงกำหนดแนวคิดนี้มาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแบบประติมากรรม 3 มิติ

¹ สามัญลักษณะ หมายถึง ภาวะที่เกิดขึ้น ภาวะที่มีที่เป็นแก่สังขารคือสรรพสิ่งทั้งปวงอย่างเสมอภาคกัน ไม่มียกเว้น ไม่ว่าสังขารนั้นจะมีชีวิต หรือไม่มีชีวิต เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ไตรลักษณ์ คือลักษณะประจำ 3 ประการของสังขาร และเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ธรรมนิกาย คือกฎธรรมดาหรือ ข้อกำหนดที่แน่นอนของสังขารทั้งปวง

² อัตลักษณ์ คือ คุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของลักษณะเฉพาะของบุคคล สังคม ชุมชน หรือประเทศนั้นๆ

การพัฒนาแรงบันดาลใจและแนวคิดสู่รูปแบบการแสดงออกในการสร้างสรรค์ (Development of Inspiration and Concept of Work)

จากแนวคิดและแรงบันดาลใจของข้าพเจ้า ในพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของเด็กและเยาวชน ปัญหาและการพบเห็นสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นต่อเด็กและเยาวชนในสังคมไทย จึงเกิดเป็นความสะเทือนใจภายใต้รูปแบบงานประติมากรรมที่ผสมผสานระหว่างความเป็นจริง(Realism) โดยนำเสนอลักษณะท่าทาง อากาการ บุคลิกภาพ พฤติกรรมของเด็กในมุมมองต่างๆ และความเหนือจริง (Surrealism) ได้ทำการปรับเปลี่ยนรูปร่างของเด็กให้มีลักษณะศีรษะโตเกินความเป็นจริง อ้วนท้วม สมบูรณ์เกินความเป็นจริง ลักษณะท่าทาง อากาการของเด็กที่ดูประหลาด ตลก โทษี่ที่มีลักษณะสมจริง เพื่อที่จะเน้นอารมณ์ความรู้สึกที่น่ารัก ขำขัน รวมไปถึงการล้อเลียน การเสียดสีประชดประชันพฤติกรรมการบริโภคจนเกินความจำเป็น

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ (Process of Creation)

ผลงานชิ้นที่ 1 : Aggressive

ข้าพเจ้าต้องการจะแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ผู้ใหญ๋ทางบ้านเมือง หรือในอินเทอร์เน็ต ในสังคมสื่อต่างๆ รวมถึงบุคคลที่เป็นตัวอย่าง แสดงท่าทางพฤติกรรมก้าวร้าว ให้คำพูด ท่าทางที่ดูดัน รุนแรง จนเป็นสาเหตุที่ทำให้เยาวชนรู้สึกว่าการประพาดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ในสังคม

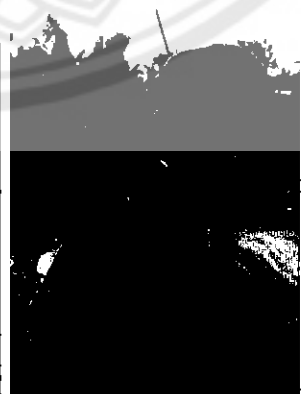
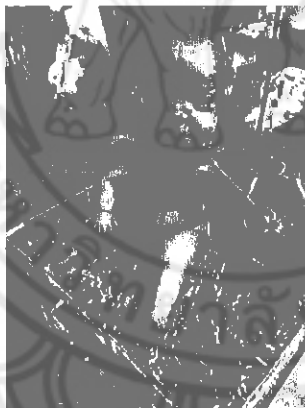
1. ศึกษาข้อมูลวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากหนังสือ ภาพข่าวสถานการณ์ประจำวัน

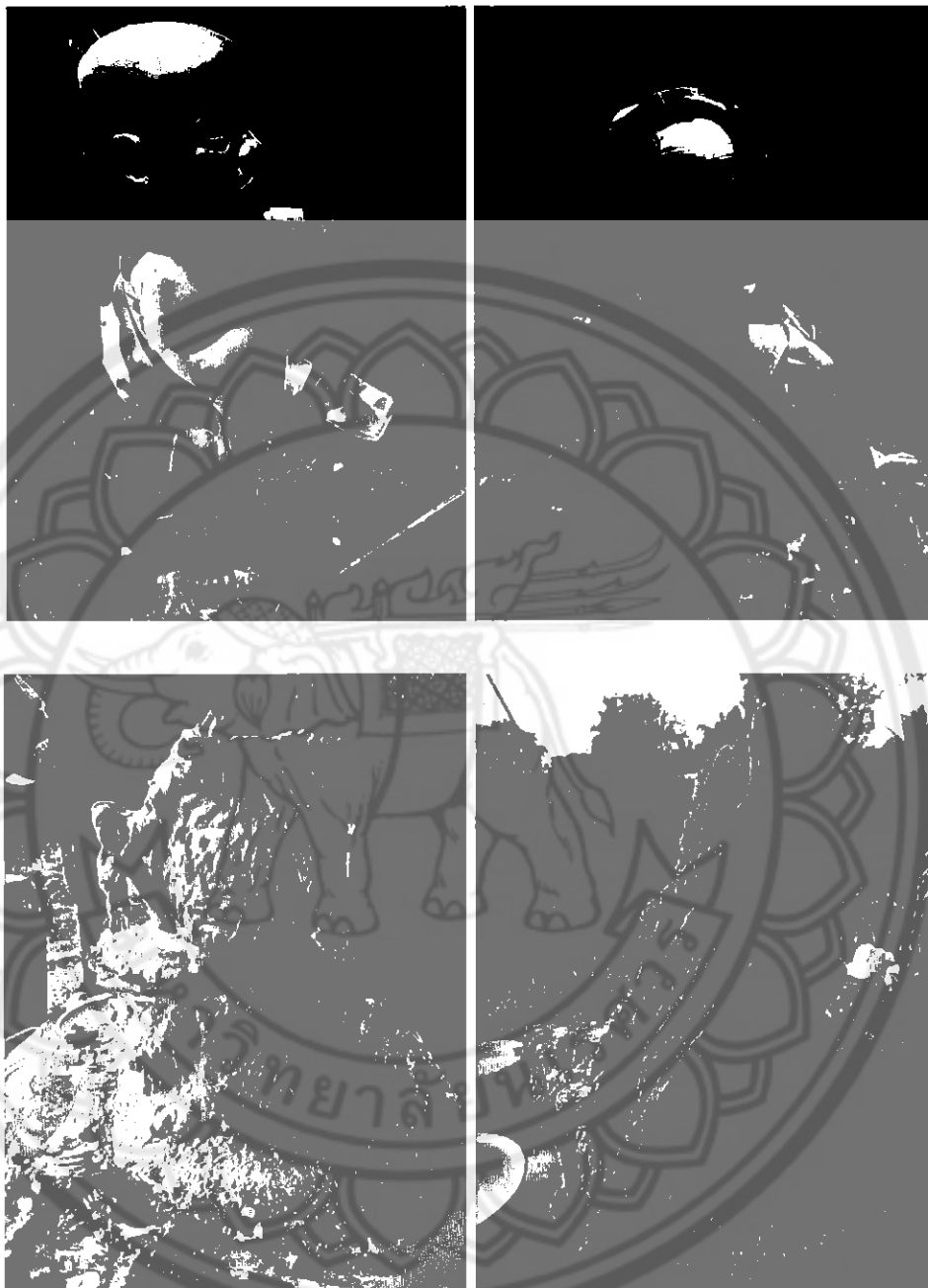
2. วิเคราะห์พฤติกรรมการแสดงออกของเด็กในปัจจุบัน

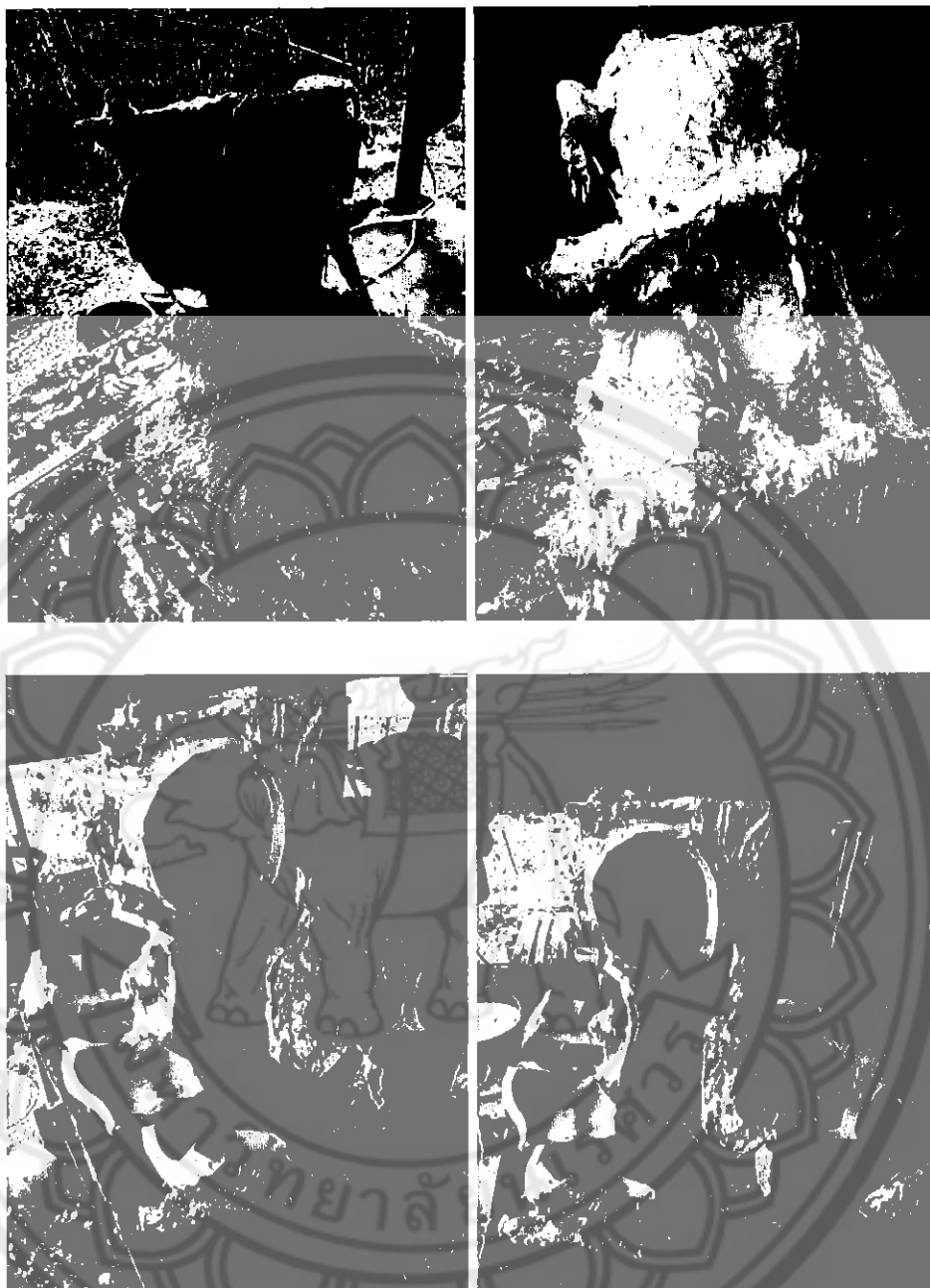

3. ศึกษารูปร่าง รูปทรง สัดส่วน ของเด็ก
4. ทดลองการจัดท่าทาง องค์ประกอบต่างๆ
5. ทำแบบสเก็ตสองมิติ
6. ปั้นดินแบบสเก็ตสามมิติ
7. โครงสร้างของผลงาน
8. ขึ้นรูปผลงานด้วยดินเหนียว

9. ทำแม่พิมพ์

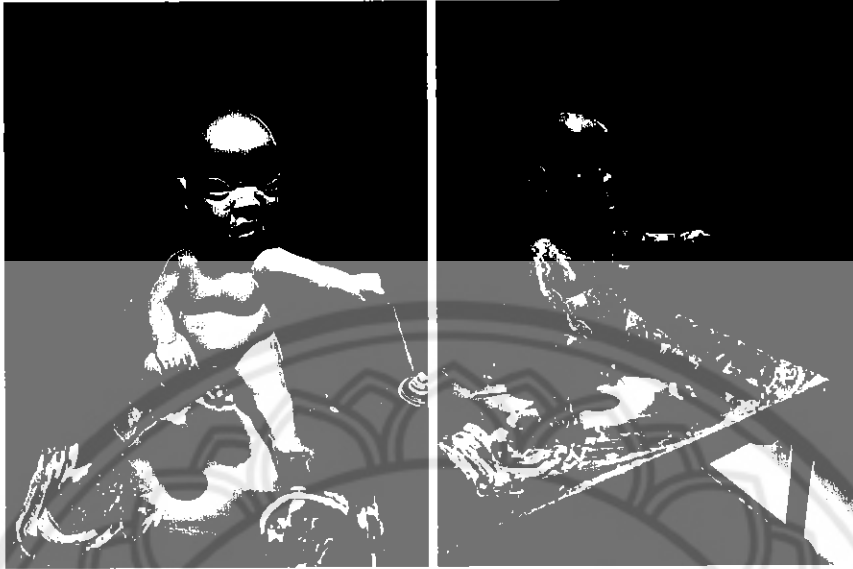

10. หล่อผลงานด้วยวัสดุไฟเบอร์กล้ำซ

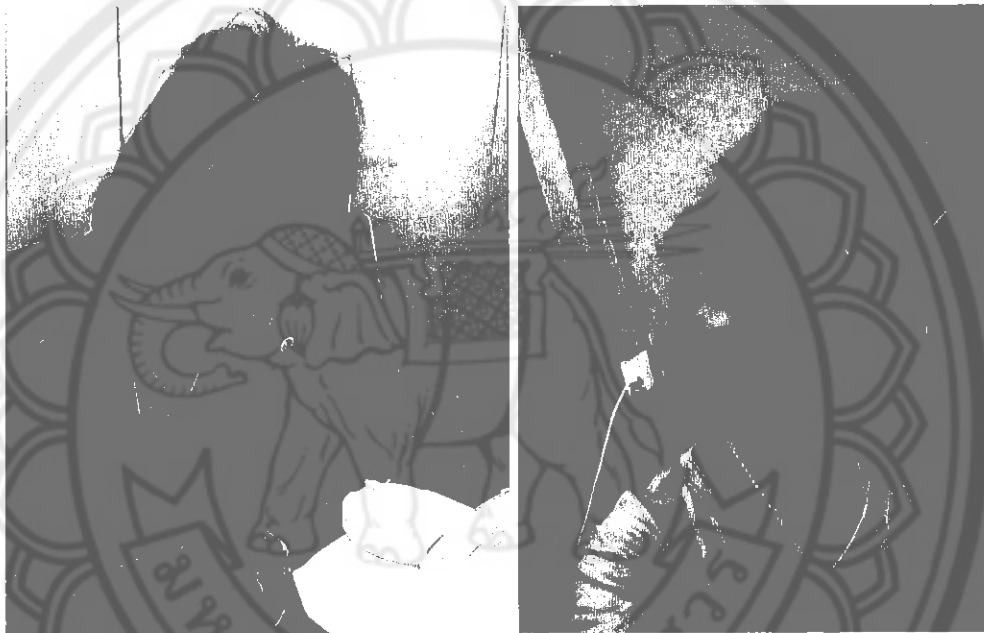
11. ตกแต่งผลงาน ขัดแต่งพื้นผิว

ผลงานชิ้นที่ 2 : Selfie

ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงพฤติกรรมการแสดงออกที่ของเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ความต้องการที่จะโดดเด่น เสพติดสื่อออนไลน์ เลือกกระทำการสิ่งที่กลุ่มยอมรับ เพื่อให้เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เพื่อต้องการรักษาสัมพันธภาพที่ดี

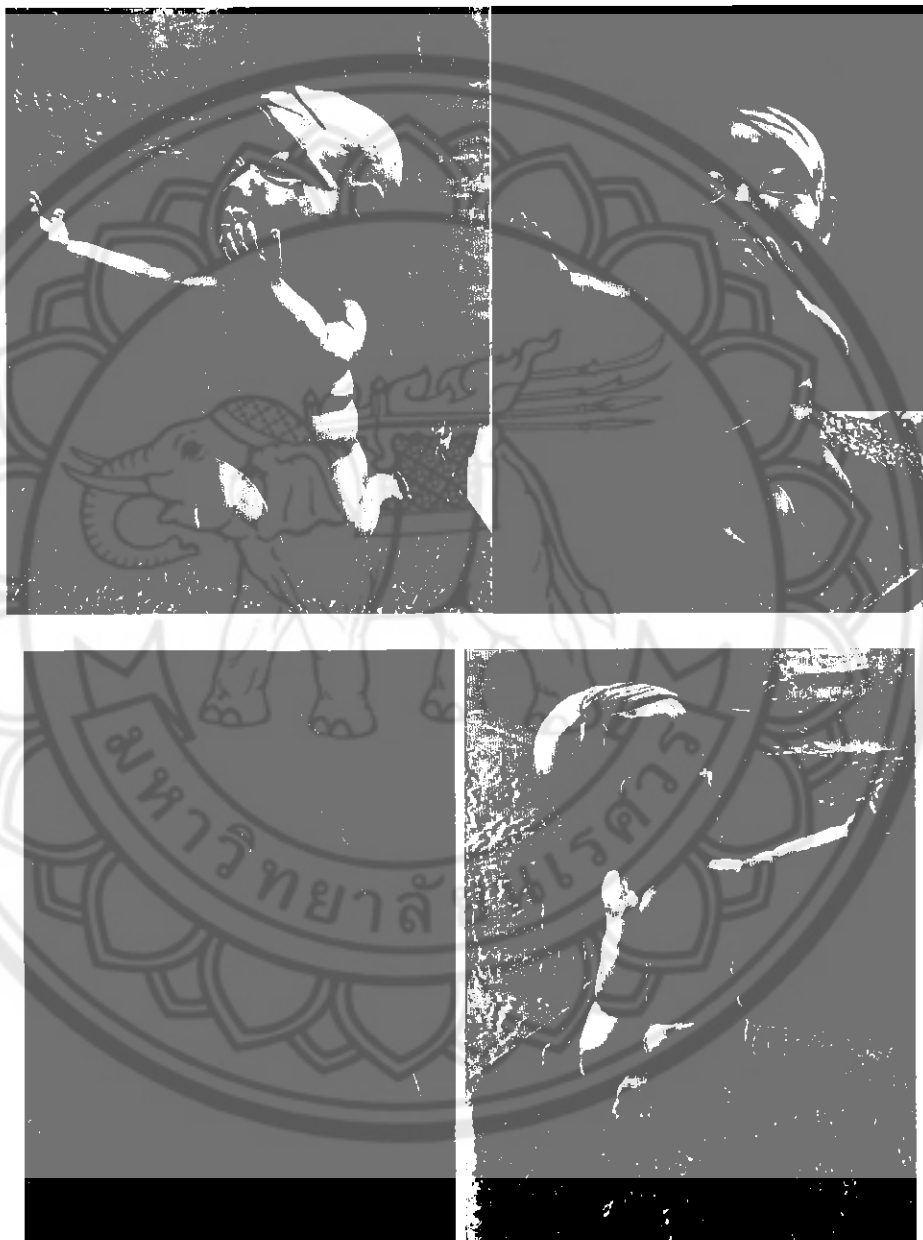
1. ศึกษาข้อมูลวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากหนังสือ ภาพข่าวสถานการณ์ประจำวัน

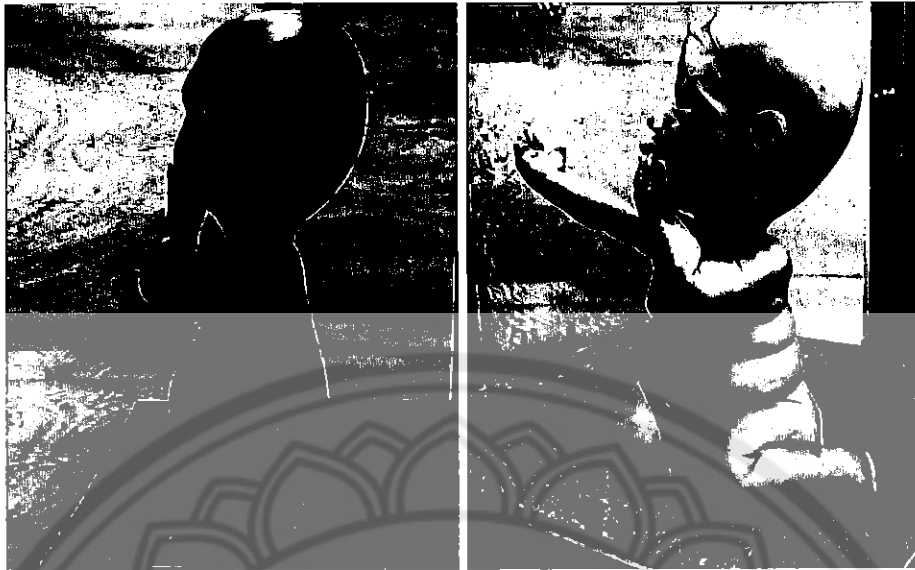

2. วิเคราะห์พฤติกรรมการแสดงออกของเด็กในปัจจุบัน

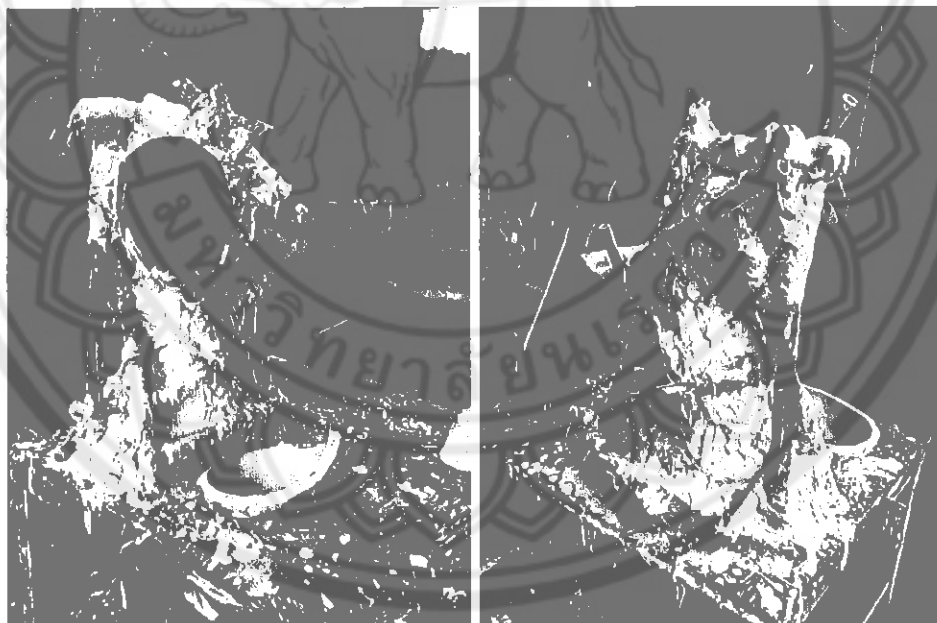

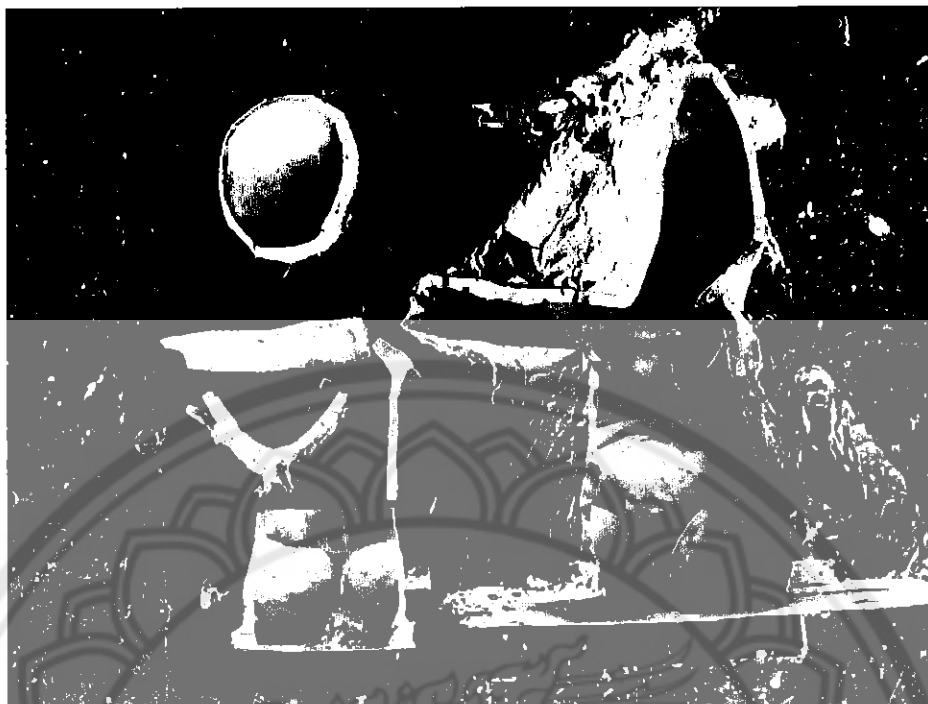
3. ศึกษารูปร่าง รูปทรง สัดส่วน ของเด็ก
4. ทดลองการจัดท่าทาง องค์ประกอบต่างๆ
5. ทำแบบสเก็ตสองมิติ
6. ปั้นดินแบบสเก็ตสามมิติ
7. ขึ้นรูปผลงานด้วยดินเหนียว

8. ทำแม่พิมพ์

9. หล่อผลงานด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส

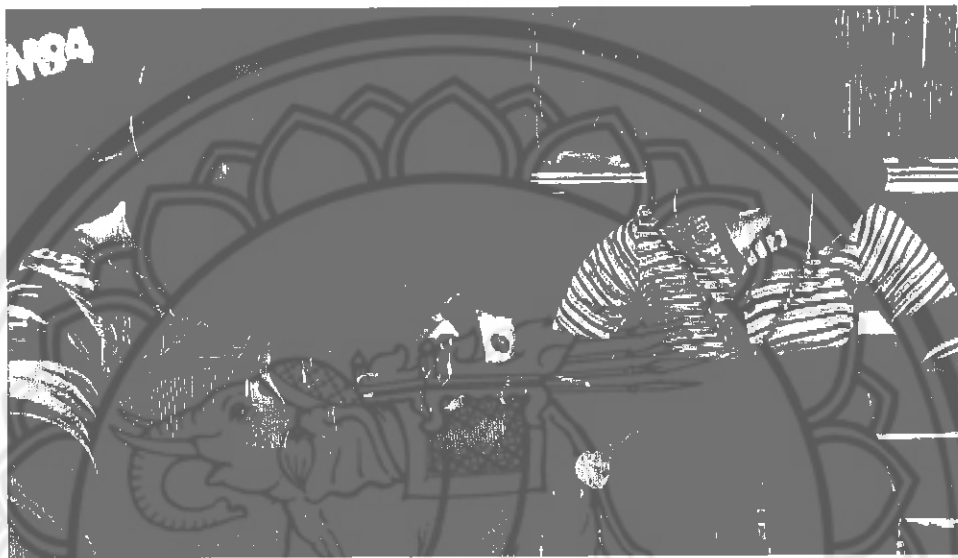
10. ตกแต่งผลงาน ชัดแต่งพื้นผิว

ผลงานชิ้นที่ 3 : Super Natural Doll

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอการแสดงผลของบุคคลที่มีความเชื่อ การมีค่านิยมในการดูแล เลี้ยง
ดู สิ่งที่เรียกว่า “ตุ๊กตาลูกเทพ” โดยนำเสนอในรูปแบบการเสียดสีสังคม

1. ศึกษาข้อมูลวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากหนังสือ ภาพข่าวสถานการณ์ประจำวัน

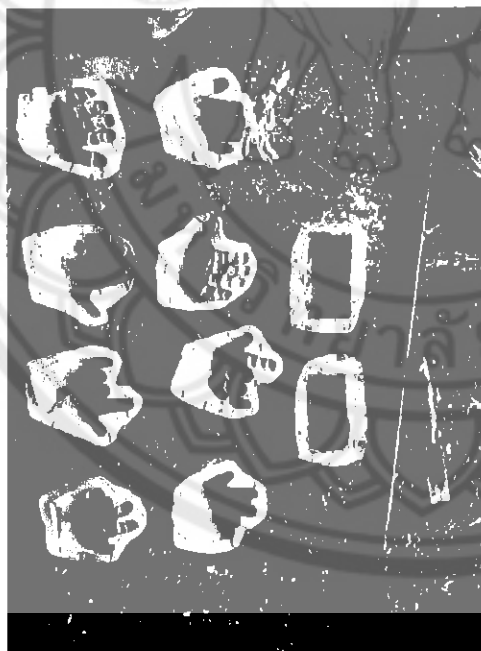
2. วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการแสดงผลของเด็กในปัจจุบัน

3. ศึกษารูปร่าง รูปทรง สัดส่วน ของเด็ก
4. ทดลองการจัดท่าทาง องค์ประกอบต่างๆ
5. ทำแบบสเก็ตสองมิติ
6. ปั้นต้นแบบสเก็ตสามมิติ

7. ทำแม่พิมพ์

8. หล่อผลงานด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส

9. ตกแต่งผลงาน ขัดแต่งพื้นผิว

บทที่ 4

ผลงานทดลองและพัฒนาการในการสร้างสรรค์

(Experimental Works and Development)

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ เรื่อง "สภาวะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนไทย" ได้แสดงออกถึงแนวความคิด ทักษะ กระบวนการสร้างสรรค์ และเทคนิควิธีการอย่างลงตัว เป็นการพัฒนาจากผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์โดยผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สังเกต เรียนรู้กระบวนการ แก้ไขปรับปรุง และพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน โดยยังมุ่งเน้นเพื่อถ่ายทอดทักษะ แนวคิด วิพากษ์วิจารณ์ ในพฤติกรรมและค่านิยมที่ไม่ถูกต้องของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน เป็นรูปแบบของงานประติมากรรมที่มีรูปแบบเฉพาะตัว ผสมผสานระหว่างความเป็นจริง (Realism) และความเหนือจริง (Surrealism) มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของสังคมที่ส่งผลต่อการแสดงออกของเด็กและเยาวชนไทย ผ่านการแสดงออกของกิริยาท่าทาง พฤติกรรมของเด็กในสังคมยุควัตถุนิยม ด้วยอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการ ที่ได้ศึกษาและพบเห็นในชีวิตประจำวัน เพื่อเปิดช่องว่างทางความคิดให้ผู้ชมงานให้คิด ตระหนัก และมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่บางคนอาจมองว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ เป็นปกติ เป็นเรื่องธรรมดาในสังคมไทย แต่หากลองวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในพฤติกรรมนั้นๆ แล้ว กลับพบปัญหาที่ซ่อนอยู่ในสภาพสังคมไทยในปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ในช่วงแรก ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอการแสดงออกทางพฤติกรรมขอเยาวชนผ่านรูปแบบประติมากรรม 3 มิติ โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับลักษณะของเด็กที่มีอายุระหว่าง 3-5 ปี มีรูปร่างอ้วน สมบูรณ์ เน้นลักษณะความอ้วนให้มีกล้ามเนื้อเกินจริง ศีรษะที่ใหญ่โตผิดปกติ การทำสีพื้นผิว (Texture) ด้วยสีอะคริลิก เพื่อสร้างผลงานให้ดูเป็นมนุษย์ที่เกินความเป็นจริงแต่ยังคงดูเป็นเด็ก พร้อมทั้งประกอบกับวัสดุอื่นๆ เช่น ขนตาปลอม คอนแทคเลนส์ กิ๊ฟติดผม เครื่องประดับต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ภาพผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

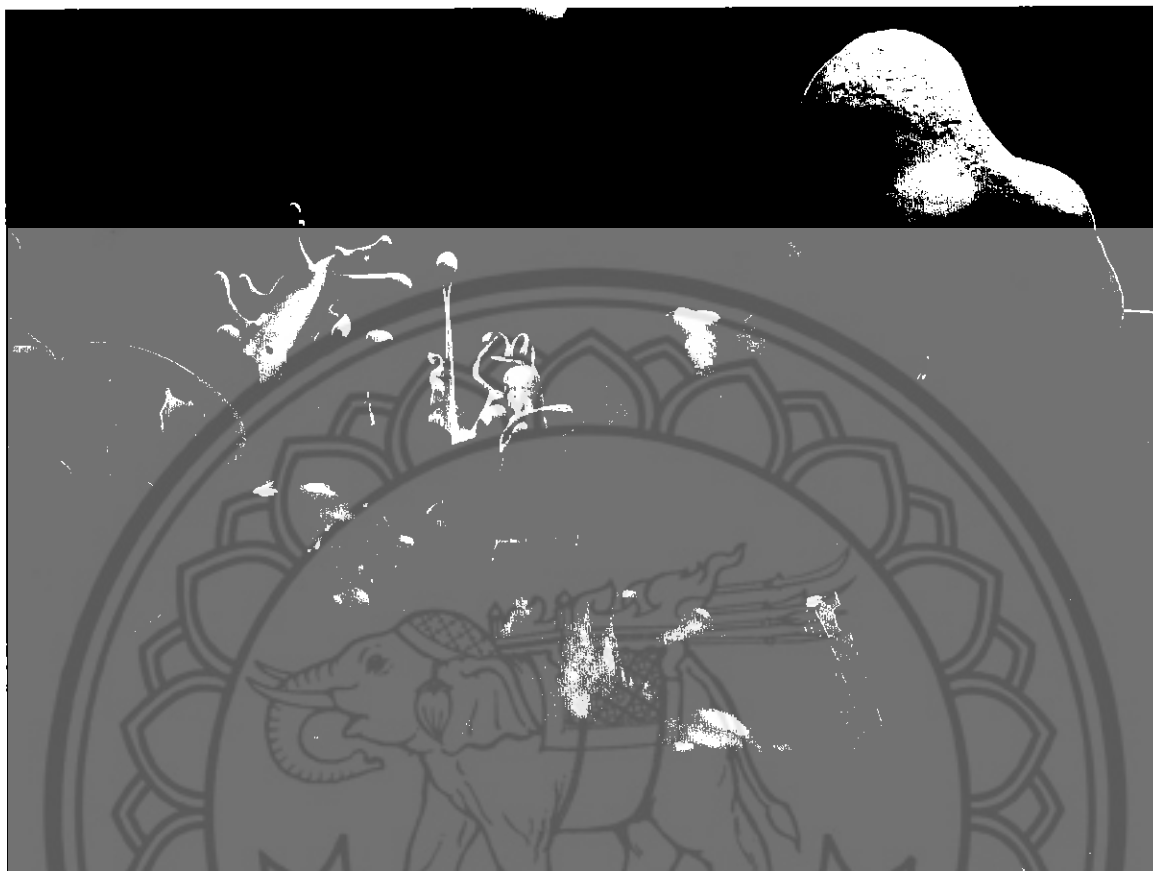
ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 4

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

ผลงานชิ้นที่ 1 : Aggressive

ข้าพเจ้าต้องการจะแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ผู้ใหญ๋ทางบ้านเมือง หรือในอินเทอร์เน็ต ในสังคมสื่อต่างๆ รวมถึงบุคคลที่เป็นตัวอย่าง แสดงท่าทางพฤติกรรมก้าวร้าว ให้คำพูด ท่าทางที่ดูด้น รุนแรง จนเป็นสาเหตุที่ทำให้เยาวชนรู้สึกว่าการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ในสังคม

Name: Aggressive

Technic: Fiberglass

Size: 50 X 50 x 60cm

ผลงานชิ้นที่ 2 : Selfie

ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ความต้องการที่จะโดดเด่น เสพติดสื่อออนไลน์ เลือกกระทำความสิ่งที่กลุ่มยอมรับ เพื่อให้เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เพื่อต้องการรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดี

Name: Selfie

Technic: Fiberglass

Size: 50 X 50 x 60cm

ผลงานชิ้นที่ 3 : Super Natural Doll

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอการแสดงผลของบุคคลที่มีความเชื่อ การมีค่านิยมในการดูแล
เลี้ยงดู สิ่งทีเรียกว่า “ตุ๊กตาลูกเทพ” โดยนำเสนอในรูปแบบการเสียดสีสังคม

Name: Super Natural Doll

Technic: Fiberglass

Size: 60 X 60 x 100 cm

บทที่ 5

บทสรุป (Conclusion)

การสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์ เรื่อง "สภาวะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนไทย" เป็นการเสนอแนวความคิด และรูปแบบผลงานประติมากรรมด้วยการคิดวิเคราะห์จากทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้า เพื่อถ่ายทอดทักษะ แนวความคิด วิพากษ์วิจารณ์ และแสดงทัศนคติในพฤติกรรมและค่านิยมที่ไม่ถูกต้องของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน โดยนำเสนอในรูปแบบของงานประติมากรรมที่มีรูปแบบเฉพาะตัว ผสมผสานระหว่างความเป็นจริง (Realism) และความเหนือจริง (Surrealism) มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของสังคมที่ส่งผลต่อการแสดงออกของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน โดยเปิดช่องว่างทางความคิดให้ผู้ชมงานประติมากรรมของข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงผลกระทบของคุณภาพสังคม หรือพฤติกรรมการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ผิดแปลกแต่ดูเหมือนจะเป็นเรื่องปกติของสังคมไทยเสียแล้ว ซึ่งผลจากการศึกษาวิเคราะห์ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง รูปแบบของงานศิลปะร่วมสมัย หรือจากประสบการณ์ที่ได้พบเจอในปัจจุบัน พบว่าปัญหาพฤติกรรมของเด็กมีผลจากสภาวะทางสังคม ครอบครั้ว สิ่งรอบข้างเป็นส่วนประกอบทั้งหมด โดยธรรมชาติแล้วเด็กก็จะรับสิ่งต่างๆ ได้ง่ายกว่าวัยผู้ใหญ่ และจะแยกแยะไม่ได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด จนเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบ อาจจะเป็นทั้งในแง่ดีและแง่ร้าย อันเป็นการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมใหม่ๆ ให้กับตัวของเด็กเองและสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความเสื่อมเสียตามมามากมาย

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในระยะแรก ข้าพเจ้าได้ศึกษาพฤติกรรม ลักษณะอาการ ความเคลื่อนไหว เพื่อนำมาพัฒนาจนเกิดรูปแบบลักษณะงาน จนพบปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานโดยลักษณะท่าทางไม่อ่อนโยนเหมือนเด็ก ไม่เกิดความรู้สึกน่ารัก รวมถึงปัญหาด้านเทคนิคต่างๆ ปัญหาการสร้างชิ้นงานด้วยดินเหนียวที่ไม่สมบูรณ์จึงต้องใช้เวลาในการขัดตกแต่งชิ้นงานนานพอสมควร รวมถึงการขาดทักษะบางอย่างของข้าพเจ้าเอง การขาดประสบการณ์ การขาดความชำนาญในบางเทคนิค จนเกิดอุปสรรคในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าจึงได้พัฒนาทักษะปรับปรุงแก้ไขกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ทำให้รู้ถึงปัญหาและสามารถนำไปปรับใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานอื่นๆ รวมไปถึงในการใช้ชีวิตประจำวัน

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าจะช่วยเปิดช่องว่างทางความคิดให้ผู้ชมงานให้คิด ตระหนัก และมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่บางคนอาจมองว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ปกติ เป็นเรื่องธรรมดาในสังคมไทย แต่หากลองวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในพฤติกรรมนั้นๆ แล้ว กลับพบปัญหาที่ซ่อนอยู่ในสภาพสังคมไทยในปัจจุบันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

บรรณานุกรม

กัจจกร สุนพงษ์ศรี. สุนทรียศาสตร์ : หลักปรัชญาศิลปะ ทฤษฎีทัศนศิลป์ ศิลปวิจารณ์ =Aesthetics

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.

ศ.กิตติคุณ กัจจกร สุนพงษ์ศรี. พจนานุกรมศัพท์ทัศนศิลป์, พิมพ์ครั้งที่ 1

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

ศ.เกียรติคุณ ชลุด นิมเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ : Composition of Art .

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อัมรินทร์, 2531

มัย ตะติยะ. ประติมากรรมพื้นฐาน สำนักพิมพ์ลีปประกษา, 2549

คมสันต์ คำสิงหา. ประติมากรรมคนเหมือน (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์วาดศิลป์, 2550

http://www.chenwenling.com/chenwenling/Style_Twenty_Three/cnindex.shtml

https://en.wikipedia.org/wiki/Fernando_Botero

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล

ปฏิพัทธ์ หลักดี

วัน เดือน ปี เกิด

7 กรกฎาคม 2532

ที่อยู่ปัจจุบัน

99/11 หมู่ 9 ต.ท่าโพธิ์ อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551-2559

ศป.บ. (ออกแบบทัศนศิลป์) สาขาประติมากรรม
มหาวิทยาลัยนเรศวร